

Grosuplje (centrala)

SP 908

NAŠ KRAJ

1997

352(497.4 Dobrepolje)

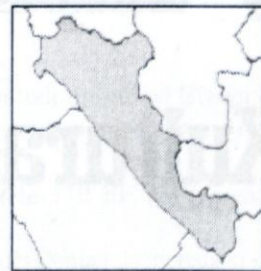

119970013,2

KNJIŽNICA GROSUPLJE

COBISS

naš kraj

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE DOBREPOLJE

Letnik 3, št. 2, februar 1997

Kultura je tudi odnos do dediščine

V človeku je eden najmočnejših temeljev sla po lepoti in ustvarjanju, to pa je kultura. V svojih raznolikih pojavnih oblikah in podobah je nepregledna. V nekaterih razsežnostih lahko prehaja v umetnost in se z njo dopolnjuje, temelj pa so ji predvsem človekova dejanja, ravnanja in navade. Kultura se torej začneja s srčno kulturo. Kultura je poglobitev vase, je tudi odnos do sveta, do sočloveka, do okolja, do izročila.

Kulturno podobo naroda lahko gradimo ali pa jo rušimo. Kulturne stvaritve naših prednikov lahko ohranjamo ali pa jih uničujemo. Tudi krajevne običaje in kulturno dediščino nekega okolja lahko ohranjamo in oživljamo ali pa jo ob moderni civilizaciji potiskamo v pozabo. Kot ima drevo svoje korenine, jih imamo tudi mi. Slehera sled, ki vodi do njih, je dragocena. To sled - dediščino lahko zavestno ohranjamo, vendar še vedno obstaja bojazen, da je naš odnos do nje neustrezen. Ni dovolj, da je romantično nostalgichen ali folkloristično ljubiteljsko in tržno naravnani. Predstavljati mora vez med preteklostjo in sedanostjo.

Le s pravim odnosom in ustrezno predstavitvijo ohranjanja naše kulturne in naravne dediščine prispevamo k naši prepoznavnosti, pa tudi k različnosti in s tem k bogastvu celega naroda.

M.S.

Začetek novega obdobja v Iskri Stikalni elementi, d.o.o. !

Vodstvo podjetja: "Uspešna prisilna poravnava z upniki ter sprememba dolgov v delnice zagotavlja bolj svetlo prihodnost."

➔ str. 5

Župan: "Občina je močno zainteresirana za obstoj Iskre Dobrepolje in za ohranitev delovnih mest."

➔ str. 4

Uspešen zaključek leta 1996

Zadnja seja Občinskega sveta Dobrepolje v minulem letu je bila 27.12.1996, njena glavna točka je bila obravnava in sprejem še zadnjih popravkov lanskoletnega proračuna.

➔ nadaljevanje na str. 3

Naslednja številka našega kraja bo izšla v začetku marca. Prispevke oddajte do 18. februarja.

- ❖ **AKTUALNO IZ ISKRE**
- ❖ **ŽUPAN O KULTURI**
- ❖ **RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM KUD**
- ❖ **PRIREDITVE, DEJAVNOSTI**
- ❖ **REKORDER IZ PONIKEV**
- ❖ **ODPRT SERVIS RENAULT-a**
- ❖ **O DOBREPOLJSKEM ŽUPANU J. STRNADU**
- ❖ **PRIZNANJI ZA NAŠA UPOKOJENCA**

Kultura v precepu

Bližajoči kulturni praznik, ki je menda edini državni praznik te vrste v svetu, odpira cel kup vprašanj, ob katerih bi se veljalo zamisliti.

Slovenci se zelo radi ponašamo, da smo kulturni evropski narod, da smo ostali kot narod zaradi kulture, naše slovenske in sploh kulture, kot hotenja za lepim plemenitim in dobrim. In to je seveda tudi resnica. Beseda kultura pa ima širši pomen. Saj govorimo o kulturah v smislu različnih družbenih sistemov oziroma načinov življenja, o različnih kulturah različnih narodov, o napredni kulturi, o nazadnjaški kulturi, o krščanski kulturi, o barbarski kulturi, pa spet o kulturi kot umetnosti o kulturi kot olikanosti itd. Skratka zelo širok pojem kulture in kultur. Mi, in tudi ves civiliziran svet, smo, v še ne tako daljni preteklosti, pojmovali kulturo, kot nekaj takega, ki človeka dviga, ga notranje bogati in ga dela omikanega, razgledanega skratka kulturnega. Kulturni človek je bil tisti, ki je bil lepo vzgojen, ki se je znal obvladati, ki je znal lepo govoriti, ki ni preklinjal, ki je bral knjige, ki se je zanimal za umetnost, glasbo itd., skratka tisti, ki si je prizadeval za vse lepo in plemenito. Takšno pojmovanje kulture in takšna usmeritev nas je seveda tudi dejansko kulturno in duhovno dvigala, saj je kultura vsebovala tudi prvine morale, poštenja, olikanosti itd. Tudi snovalci kulture zlepa ne bi veljali za umetnika, če bi se izneverili moralnim in kulturnim normam.

Potem pa se je na vsega naveličanem zahodu začela pojavljati, neka nova tendenca, neko novo pojmovanje kulture, pravzaprav bi lahko rekli, da je to neka subkultura, ki se je od prejšnje, v pozitivno naravnane kulture, kar precej oddaljila. Od vsega tega je seveda najhuje to, da se ta subkultura zajeda v nas vse in prav nihče ni imun pred tem. Hote ali nehote zapadamo v ta, lahko bi včasih celo rekli, kulturni kaos. Kultura je kar naenkrat izgubila ves "kulturni naboj", da ne govorim o moralnem naboju, ki ga je tudi imela, ta je prišel skoraj na zatožno klop. Če danes prebiramo kulturne kritike, takoj vsakemu pisatelju ali druge vrste umetniku, ki hoče s svojim delom doseči določen moralni učinek, kot očitek prilepijo tisti znani stavek, preveč moralizira, kot da prav moralna plat

kulturnih stvaritev ni bila tista, ki nas je pripeljala do takšne stopnje razvitosti, kot smo sedaj. Zaradi takšne deviacije kulture, smo danes priča, da se celo fakultetno izobražen človek obnaša in govori tako, kot da ni nikoli slišal za lepo vedenje in kot da nikoli ni prebral nobene knjige. Pa ne gre samo za govorjenje, da me ne bo kdo napačno sodil, češ da sodim po besedah, ne, gre za način govorjenja življenja in dela, gre za življenjsko filozofijo v kateri ni več prostora za vrednote, za lepoto, vero, moralo itd., ali bolje, v lažni, zlagani svobodi nam je dovoljeno vse in vse opcije so pravilne, kar seveda ni res in nikoli res ne more biti, če hočemo ostati civilizirani in kulturni ali pa se bomo pogreznili v primitivizem in barbarstvo. Še bolj žalostno pa je, da se tako obnašajo tudi mnogi današnji kulturniki in umetniki, za katere je človek včasih res v dilemi, ali so kulturniki ali anti kulturniki, saj namreč s svojo (ne)kulturo mnogo bolj kot duhovno dvigajo, duhovno siromašijo sebe in svojo okolico. Da ne bom komu delal krivice, niso vsi takšni, toda mnogo preveč jih je in to na vseh zvrsteh ustvarjanja in izvajanja kulture se pojavljajo in so seveda običajno bolj agresivni, kot tisti pravi kulturniki. Agresivni pa so tudi v širšem državnem smislu in mnogokrat tudi v porabljanju premajhnega in dragocenega družbenega denarja, ki tako zginja v popolnoma napačno smer.

Seveda se (pre)moč takega pojmovanja kulture odraža na najrazličnejše načine tudi na nas vseh, v javnem življenju in v medsebojnih odnosih. Svoje k temu pripomore tudi televizija, ki nas z vsiljevanjem slike in, v povprečju, zelo plehkim in besedno siromašnim jezikom, ki je značilen za

filme in televizijske oddaje, siromaši, miselno uspava in otopeva. Zaradi udobnejšega gledanja televizije zmanjkuje časa in volje za lepo knjigo, ki seveda od bralca zahteva več miselnega napora in širine, nudi pa tudi več notranjega zadovoljstva. Priča smo dejstvu, da mnogo ljudi ne prebere niti ene knjige v letu. Mnogo bolje ni glede branja časopisov, saj si včasih naravnost zaprepaden, ko sreča človeka, mnogokrat celo izobraženca, ki si kot svoj časopis naroči enega od "racarskih" časopisov iz vrste takoimenovanega rumenega tiska. Resnejši časopis ali revija postaja za te vrste ljudi pretežno branje, da ne govorim, da sploh nočejo slišati o kakšnem resnejšem strokovnem ali duhovnem branju.

Vpliv takšnega pojmovanja kulture in iz njega izhajajoče početje in življenje se slabo odraža na današnji populaciji ljudi. Čeprav si mnogi še vedno mislijo, da je to vse lepo in prav, pa smo priča mnogim negativnim pojavom, ki so v tesni zvezi z razvrednotenjem kulture. Tudi od tod izvirajo prazne duše in razosebljeni ljudje, ki se že ob najmanjši težavi in življenjski stiski počutijo v celoti nemočne za spopad z življenjem, ki mnogokrat ni enostavno, ni samo črnobela tehnika, ampak je sklop telesne in duševne dejavnosti, ki je omejena s svobodo in pravico sočloveka in s skozi zgodovino preizkušeni normami. Samo kultura, ki ni sama sebi namen, ki ni kultura zaradi kulture, ampak je sklop zavestnih hotenj po lepem, poštenem, moralnem, duhovnem, nas lahko dviga na višjo kulturno raven in iz nas dela boljše in srečnejše ljudi.

Ob koncu tega razmišljanja vam, občankam in občanom naše občine, čestitam ob slovenskem državnem prazniku dnevu kulture. Čestitke pospremim z mislijo. Prizadevajmo si vsi skupaj za to, da ne bo zamrla med nami kultura, tista prava slovenska kultura, ki je iz nas naredila razvit narod, ki nas bo sposobna duhovno in moralno dvigati, okrepiti našo narodno zavest, utrditi naš življenjski smisel in s tem naše življenje napraviti bolj polno in bolj zadovoljno.

Vaš župan Anton Jakopič

DELO MATIČNEGA URADA

v torek.....od 7.30 do 12.00
v sredo.....od 12.00 do 17.00

► nadaljevanje s 1. str.

V njem ni prišlo do večjih sprememb, prihodke je bilo treba le uskladiti z dejanskim stanjem.

Poleg rebalansa proračuna je bil sprejet odlok o določitvi pomožnih objektov. Odlok, s katerim se določa vrsta, namen, največja velikost in način gradnje pomožnih objektov za potrebe občanov, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje, objavljamo na zadnjih straneh. V naslednji številki pa bomo objavili sklep OS o izbiri izdelovalcev lokacijskih dokumentacij za naselja Polom, Seč in Vrbovec.

Razen sprejema omenjenih odlokov je OS imenoval člane Upravnega odbora medobčinskega sklada za razvoj malega gos-

podarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Iz naše občine sta imenovana Stane Jakič in Viljem Jamnik. V Nadzornem odboru pa je Stane Škulj. Občinski svet je na prošnjo občine Kočevje dal soglasje k razrešitvi direktorja podjetja Hydrovod Kočevje - Ribnica Janka Vebra, ker je postal poslanec. Dali pa so tudi soglasje k imenovanju v.d. direktorja Matija Klariča. Prav tako so člani sveta izdali pozitivno mnenje o kandidatu za ravnatelja Glasbene šole Grosuplje Marjana Sajovca.

Sicer pa je bila tokratna, zadnja seja OS v letu 1996, krajša od dosedanjih tako po dnevnem redu kot po dolžini razprav ob posameznih točkah.

M. Steklasa

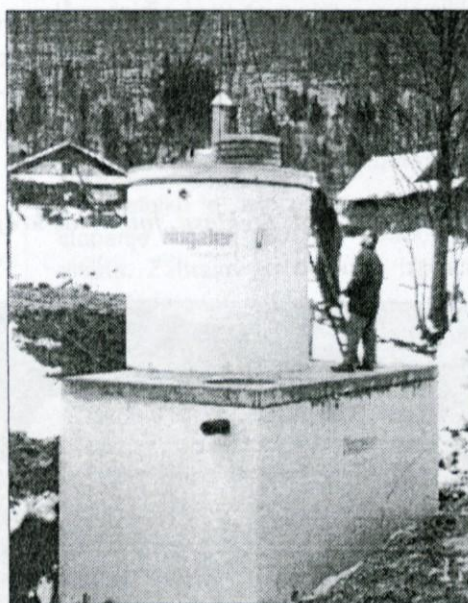
Čistilna naprava v Potiskavcu

Problem čiščenja odpadnih voda v naši občini je gotovo med večjimi problemi, katere bo potrebno v bodočnosti prijeti intenzivneje reševati.

Kot vemo, ta problem, kar zadeva naše območje pa tudi bližnjo okolico, ni še nikjer zadovoljivo rešen. V glavnem se gospodinjne odplake odvajajo preko več ali manj urejenih greznic, ponekod pa tudi brez njih v podzemlje, kjer se onesnažujejo talne vode. V medijih je bilo zaslediti, da je Slovenija ena izmed najbogatejših držav na svetu, kar zadeva vodne vire, vendar je več kot 70% vode iz le-teh oporečne.

Območje naše občine leži na kraškem območju, v podzemlju katerega se pretaka velika količina podzemnih voda. Dolžnost nas vseh je, da kolikor je v naših močeh, poskrbimo, da bodo te vode ostale čiste oziroma se ne bodo dodatno onesnaževale.

Prav iz tega razloga smo na pobudo vaščanov Potiskavca pričeli z gradnjo male čistilne naprave (v nadaljevanju MČN) za potrebe te vasi. V vasi je bila že pred leti zgrajena vaška kanalizacija v ločenem sistemu, kar pomeni, da sta bila zgrajena dva kanala, in sicer kanal za meteorno vodo in kanal za fekalno vodo. Ta situacija je omo-

gočila nabavo čistilne naprave manjše velikosti, kot bi bila v primeru, da bi bila kanalizacija zgrajena v mešanem sistemu.

Na osnovi razpisa je bil izbran najugodnejši ponudnik, in sicer Komunalne gradnje d.o.o. Grosuplje. Dobavitelj same čistilne naprave je avstrijska firma Nageler, ki

ima v Avstriji in tudi drugje po Evropi bogate izkušnje s proizvodnjo tovrstne opreme.

MČN kapacitete 110 EE (110 oseb) je sestavljena iz:

1. stopnje predčiščenja (1. mehanski usedalnik)

2. stopnje predčiščenja (2. mehanski usedalnik)

Biološke stopnje

Naknadnega usedalnika

Pnevmatskega jaška z dvema kompresorjema in avtomatiko.

Odpadne vode pritečejo v mehanski usedalnik, kjer se trdi delci izločijo, plavajočo goščo zadrži 1. in 2. stopnja predčiščenja. Vode odtečejo v biološko stopnjo, kjer se postopoma, po stopnjah, opravi biološko čiščenje do nitrifikacije in delne denitrifikacije, ki se doseže z vračanjem blatne vode v usedalnik.

Biološka stopnja obsega:

- stopnjo z membranskim vpihovanjem zraka

- 1. cevni spiralni boben

- 2. cevni spiralni boben

Iz biološke stopnje odteka voda v naknadni usedalnik, kjer se gošča usede. Le-to preko mamutske črpalke (natega na stisnjen zrak) odvajamo v 2. stopnjo predčiščenja. Pri samem vzdrževanju je treba paziti, da višina gošče ne doseže višjega nivoja, kot je 2/3 koristne globine vode. Ko je ta nivo dosežen, je potrebno blato odstraniti in odpeljati. Predvidoma se odvoz blata izvaja na 4 do 6 mesecev. MČN je vkopana in v celoti prekrita z zemljo.

V primeru te MČN smo morali veliko pozornost posvetiti sami gradnji, saj je lokacija MČN na poplavnem območju. Zato morajo biti vsi elementi izdelani vodotesno. Dotok poplavne vode preko odtočne cevi iz MČN je onemogočen z vgraditvijo zapornega elementa.

Velja opozoriti, da v to čistilno napravo ni dovoljeno odvajati hlevskih odplak, saj le te MČN preobremenijo in s tem onemogočimo kvalitetno čiščenje.

Vrednost investicije je 7.870.000,00 SIT, od katere 50% vrednosti je prispevala država, 50% vrednosti pa je bilo pokrito iz občinskega proračuna.

Montaža MČN je bila narejena v decembru, prav tako je bil položen energetski kabel, dela pa se bodo nadaljevala takoj, ko bodo vremenske razmere dopuščale. Z ozirom na to predvidevamo, da bo MČN začela obratovati spomladi letošnjega leta.

Anton RUS

Usposabljanje poverjenikov za CIVILNO ZAŠČITO

Sodeč po dosedanjih aktivnostih in usposabljanju članov Civilne zaščite v občini Dobropolje, ta dejavnost dobro deluje. V soboto, 14. decembra 1996, je bil v prostorih občine zaključek usposabljanja poverjenikov za CZ v občini.

Tega temeljnega usposabljanja, ki je trajalo dva dni, se je udeležilo 20 poverjenikov iz cele občine, eden iz Osnovne šole Dobropolje in dva iz DVZ Ponikve. Program usposabljanja je obsegal:

- sistem zaščite, reševanja in pomoči;
- samozaščita in samopomoč ter vedenje ljudi v izrednih razmerah;
- viri in vrste ogrožanja v lokalni skupnosti;
- ukrepi za zaščito in reševanje ter naloge poverjenika pri posameznih ukrepih;
- zaščita, reševanje in pomoč;
- izdelava načrta.

Tečajniki so poslušali več predavanj, imeli pa so tudi tri učne delavnice na temo poplavne ogroženosti ter obnašanje človeka v primeru naravne in druge večje nesreče. Izvajalec usposabljanja je bilo Izobraževalno središče Miklošič iz Ljubljane, ki je priskrbelo oba predavatelja mag. Primoža Marolta in dipl. obramboslovca Rajka Simiča.

Seveda je bilo potrebno opraviti precej priprav, da se je to usposabljanje sploh lahko izvedlo. Pri tem so imeli največ zaslug župan občine Anton Jakopič, Marija Kramžar, štab CZ Dobropolje in Izpostava za obrambo Grosuplje s Francem Skaljo na čelu.

Sicer pa sodi usposabljanje poverjenikov v sklop celotne-

ga usposabljanja, ki se je izvajalo v letu 1996, ko so bile izvedene tri večje oblike. Prvemu enotedenskemu tečaju štabov CZ na Igu je sledilo usposabljanje ekip prve pomoči oz. ekipe, ki je sodelovala pri nudenju prve pomoči obiskovalcem prireditve ob obisku papeža v Sloveniji. V mesecu oktobru je bila izvedena enodnevna vaja s podmeno potresa v Dobropoljski dolini in vaja ZARE za radijske zveze. To je bila skupna vaja vseh treh občin.

Usposabljanje poverjenikov je bila torej zaključna vaja v letu 1996. Eden od predavateljev g. Rajko Simič je ocenil ekipo poverjenikov kot zelo homogeno in pravilno kadrovano, saj so v njej zbrani dobri poznavalci krajevnih razmer in celotne problematike, zato bodo lahko svoje znanje s tega področja koristno uporabili ob morebitnih nesrečah.

M. Steklasa, foto: Naš kraj

Od leve proti desni: Franc Skalja, Rajko Simič, Tončka Pugelj, Anton Jakopič

Prevzem delnic je rešitev za Iskro

Prisilna poravnava dolgov, ki sedaj poteka v Iskri Dobropolje, bo uspešna samo, če se bodo vsi delavci Iskre-upniki odločili za poravnavo dolga v delnicah podjetja. To seveda velja tudi za tiste delavce, ki sedaj niso več zaposleni v podjetju. Vztrajanje na tem, da nočejo delnic in da hočejo samo denar, pomeni pokop Iskre oziroma njen stečaj. Delujoča Iskra ima mnogo večjo vrednost, kot ustavitev njene proizvodnje. Delnice bi po uspešni sanaciji lahko na trgu narasle in jih bo možno prodati po ugodnejši ceni in s tem iztržiti več, kot pa bi lahko dobili ob prodaji in stečaju podjetja. S trmastim vztrajanjem na poziciji, da hočejo denar, lahko pokopljejo podjetje in ga takorekoč zastonj potisnejo nekemu v roke, sami pa od tega ne bodo imeli nič. Vsem priporočam, naj temeljito razmislijo in se vprašajo, kaj je bolje za njih, za njihove domače in za naš nadaljnji razvoj. Poslušanje raznih svetovalcev, za katere ne vemo, zakaj nam tako svetujejo, je zelo vprašljivo. Odvetniki namreč vedno dobijo. Dolgovi pa se poplačujejo procentualno v primerjavi z višino pridobljene kupnine in višino terjatev oziroma dolgov, tako da bo pridobljeni delež po razprodaji lahko zelo majhen, podjetja pa ne bo.

Občina je seveda še kako zainteresirana za obstoj podjetja in za ohranitev delovnih mest, čeprav uradno, po zakonu, nima nobenih pristojnosti in možnosti vplivanja na samo delovanje podjetja. Dokončni propad Iskre pomeni še toliko brezposelnih, kot je sedaj ohranjenih delovnih mest in manj denarja v Dobropolju. Najslabša možna varianta je, da bi se proizvodnja ustavila, ker jo bo potem mnogo težje ponovno vzpostaviti. Osebo priporočam vsem tistim, ki pod vplivom, kdo ve katerih svetovalcev, nočejo pristati na sistem prisilne poravnave s prevzemom delnic podjetja, naj razmislijo o svojem početju in se naj zavedajo, da s tem samo pospešujejo razpad, ki bo seveda tudi v njihovo škodo. Tudi prevzem delnic v prisilni poravnavi ni čudežna formula, ki bo že sama po sebi prinesla blagostanje, pomeni pa vsaj odprta vrata za nadaljnje delo.

župan Anton Jakopič

Začetek novega obdobja v Iskri Stikalni elementi, d.o.o.!

Leto 1996 je bilo za družbo Iskra Stikalni Elementi d.o.o. prelomno leto, saj je bil v mesecu juliju 1996 po 36 letih poslovanja nad družbo uveden stečajni postopek.

Le tesno sodelovanje vseh začasno zaposlenih krajanov in krajanov, stečajnega upravitelja in ob pomoči Sklada za razvoj, je družba v stečajnem postopku poslovala pozitivno. Lastnik družbe Sklad za razvoj se je ob podpori vseh zaposlenih odločil, da se pristopi k sanaciji družbe s prekinitvijo stečaja ter uvedbo postopka prisilne poravnave, ki se je začel dne 16. 10. 1996.

Vzpodbudni rezultati poslovanja v zadnjih šestih mesecih leta 1996 (po uvedbi stečaja) izkazujejo prihodke v višini cca. 175 mio SIT, skupni dobiček pa je znašal cca. 9 mio SIT. Veseli smo, da smo kljub nemalo težavam uspeli obdržati najpomembnejše kupce, urediti odnose z dobavitelji, znižati stroške poslovanja ter predvsem v Dobropolju ohraniti 125 delovnih mest.

Trenutni rezultati seveda še ne pomenijo, da je Iskra Stikalni Elementi že ozdravljena družba, ki bo lahko nemoteno dobičkonosno poslovala tudi v prihodnosti. Resda je bilo mnogo že postorjenega - toda pomembno je, da se v obdobju do naroka za prisilno poravnavo, ki bo dne 12.2.1997, s kar največjim številom občanov in občanov, ki so nekdanje delali v družbi dogovorimo o konverziji vaših terjatev v delnice družbe.

Zavedamo se, da jim družba dolguje precejšnje zneske premalo izplačanih plač, regresov in odpravnin iz preteklih let - upravičeno imajo lahko pomisleke o smotnosti nakupa delnic družbe, v kateri so doživeli tudi razočaranje. Razumemo, da je to lahko zelo boleče, saj so nekateri v našo Iskro vložili svoja najboljša leta ter jo bili primorani zapustiti. Vendar Stikalni Elementi so bili, ostajajo in bodo družba iz našega kraja, Dobropolja. Uspešna prisilna poravnava z upniki ter sprememba dolgov v delnice pa zagotavlja bolj svetlo prihodnost. Upamo, da se bodo tako kot vsi zaposleni, tudi bivši zaposleni in upokojeni

odzvali našemu povabilu in spremenili svoje terjate v delnice naše družbe.

Družba bo s tem razbremenjena preteklih obveznosti, pridobila bo delničarje, ki jim uspešnost in perspektivnost družbe veliko pomeni, ter se s pospešenim investiranjem usmerila v zagotovitev varne prihodnosti. Naj ne bo nobenih dvomov, varna prihodnost pomeni varna delovna mesta, katera

je moč zagotoviti le, v kolikor se ohrani dobičkonosnost družbe, izpelje nove investicije ter predvsem nadaljuje s tako uspešnim sodelovanjem vseh zaposlenih.

V letu 1997 pričakujemo, da bo družba ustvarila 4,3 mio DEM prometa in 330.000 DEM, ki bo v pretežni meri namenjen investicijam. Načrtujemo porast prodaje za 7%, zmanjšanje nabavnih cen za cca. 5%, povečanje kakovosti, v redno proizvodnjo bodo uvedeni novi izdelki, nadaljevalo se bo z investicijami v nova orodja in naprave, skratka nameravamo ustvariti družbo, ki bo v ponos vsem nam, občankam in občanom Dobropolja. Upamo, da nas bodo naši bivši zaposleni in upokojeni pri tem v kar največji meri podprli in se odzvali našemu povabilu za spremembo terjatev v delnice Iskre stikalnih elementov. Za dodatne informacije in pojasnila, kokor tudi izvod Načrta finančne reorganizacije, Finančni izkazi potrjeni strani revizijske družbe in Poslovnega načrta za leto 1997 so vam na voljo pri ga. Mariji Žnidaršič, ki je dobite na tel: 787-211.

Vodstvo Iskre Stikalni elementi

Članom sindikata v podjetju Iskra Dobropolje

V zadnjem času se s strani sedanjih in tudi nekdanjih delavcev Iskre pojavlja vprašanje, kako poteka postopek zastopanja delavcev preko našega odvetnika Lada Arčona, vas obveščamo naslednje:

Odvetniku je dalo pooblastilo za zastopanje več kot 180 ljudi - članov sindikata. Zahteval je denarno izplačilo vaših terjatev.

V kolikor vi želite drugače, torej spremenite vaš zahtevek v delež v podjetju, se s tem denarnemu zahtevku za vedno odpoveste, s tem si pa ne zagotovite delovnega mesta.

Želimo vas le OPOZORITI na zgoraj navedeno, odločitev pa je seveda vaša.

Ena izmed posledic vaše odločitve, ki bo v nasprotju s tem, kar ste zahtevali ob podpisu pooblastila, je tudi povračilo stroškov, ki so nastali v dosedanjem postopku.

Ponovno pa vas seznanjamo, da se o vseh zadevah z vašega delovnega področja lahko pogovorite z našim odvetnikom vsako drugo in četrto sredo v

mesecu od 14.30 do 15.30 v naših prostorih v Grosuplju, taborska 6, za nujne primere pa pokličite tako odvetnika kot nas na že znane telefonske številke.

V kolikor želite delavci, in če obstaja interes dogovarjanja tudi na strani vodstva podjetja, smo se prav tako pripravljene sporazumno dogovarjati in poiskati ustrezne rešitve.

V zadnjem času smo dobili informacije, da ste bili pozvani k podpisu pooblastila v tej isti zadevi s strani vašega podjetja v imenu drugega odvetnika. Vloge na podlagi teh »pooblastil« so se pojavile sedaj na sodišču v tem postopku. V kolikor ste dejansko podpisali pooblastilo še kateremu odvetniku poleg Ladu Arčunu, nas prosimo o tem pismeno obvestite takoj, da bomo lahko zadevo na sodišču uskladili.

V kolikor nas o tem ne boste obvestili, štejem, da drugemu zastopniku pooblastila niste podpisali.

Lepo pozdravljeni!

Sekretarka: Vilma Horvat

Odprt RENAULT-ov servis v Kompoljah

Pred novim letom, točneje 20. decembra lanskega leta, je bil pri TIRS-u d.o.o. v Kompoljah pravi praznik, saj je bila tega dne uradna otvoritev obratovanja pooblaščenega servisa RENAULT, ki bo nudil vse storitve, kakršne nudijo najmodernejši tovrstni servisi.

G. J. M. Sicre, komercialni direktor REVOZA, čestita ge. Mustarjevi.

Lahko bi dodali, da je bil to pomemben dan tudi za občino, saj, kot je dejal ob otvoritvi župan Anton Jakopič, pomeni vsak posamezni poslovni in gospodarski dosežek tudi nekaj pozitivnega za občino, zato je potrebno vsako tako dejavnost podpreti.

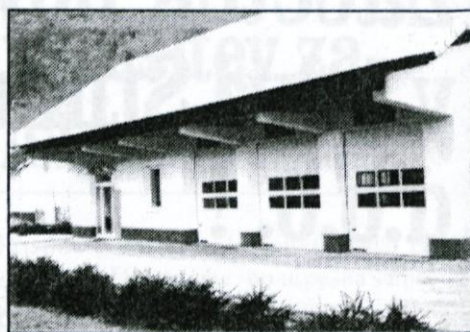
Ob tem dogodku so pripravili pravo slovesnost, ki ji je sledila pogostitev in zabava ob zvokih harmonike Jožeta Zevnika in pevke Janje Potokar. Povabljenici, bilo jih je okrog sto, pa so si imeli priložnost ogledati moderno opremljeno delavnico in poslovne prostore. Slovesnosti so prisostvovali direktor prodaje REVOZA g. Igor Marinšek, ki je poudaril uspešnost tega podjetja v slovenskem prostoru, saj se po njegovih besedah z Renaultom preživlja več kot 5000 ljudi. Pogodbeni servis v Kompoljah je torej še eden v vrsti razširitve

njihovih servisov, družina pogodbenih servisov trenutno šteje kar okrog 1000 ljudi. Dejal je tudi, da Renault ni le avto življenja, ampak tudi slovenski avto. Kasneje se je pokazalo, da so Slovenci Renault Megane res proglasi

sili za avto leta.

G. Marinšek se je zahvalil in čestital zakoncema Mustar za ta uspeh, saj sta uspela v sodelovanju z REVOZOM v komaj letu dni pripraviti vse potrebno za otvoritev servisa. Komercialni direk-

Delavni in poslovni prostori servisa RENAULT v Kompoljah.

tor REVOZA g. J. M. Sicre pa je prerezal trak in tako simbolično napovedal njegovo obratovanje.

Kako sta zakonca Mustar uspela tako hitro pripraviti vse potrebno za otvoritev, o storitvah servisa in o njihnih načrtih za naprej pa smo poskušali zvedeti v kratkem razgovoru z njima.

- Koliko časa že imate firmo TIRS d.o.o. in s čim ste se ukvarjali do sedaj?

Leta 1991 sem se odločil za samostojno dejavnost avtomehanike in vulkanizerstva. Takrat sem deloval kot obrtnik. Že konec leta 1992 pa smo začeli razmišljati o razširitvi storitev. Dodati smo hoteli še prodajo rezervnih delov. Ker tega zaradi obstoječih predpisov ni bilo možno vključiti v obrt, smo ustanovili firmo TIRS d.o.o. Takrat sva se v tem podjetju zaposlila oba z ženo. Nudili smo avtomehanične in vulkanizerske storitve, prodajo rezervnih delov ter računovodske storitve.

- Sorazmerno hitro ste se odločili za razširitev dejavnosti. Kaj vas je vodilo k temu, da ste se odločili prav za servis RENAULT?

Ker so obstoječi prostori postali pretesni, smo se odločili za gradnjo novih. Zaradi

Od leve proti desni: J. M. Sicre, Igor Marinšek, Frenk Mustar in voditeljica programa ob otvoritvi Jelka Samec

smernic, ki jih narekuje trg, pa smo začeli razmišljati tudi o pooblaščenem servisu. Glede na to, da je v naši okolici veliko število vozil RENAULT, smo se odločili prav za to znamko vozil. Tako smo spomladi leta 1996 navezali stike z REVOZOM iz Novega mesta, ki je zastopnik za RENAULT v Sloveniji. Interes je bil obojestranski in po številnih pogovorih in dogovorih smo prišli od idej k dejanjem.

- Kakšne so bile zahteve glede standardov? Ali je bilo tudi kaj administrativnih ali drugih težav?

Da se lahko odpre tak servis, je treba urediti prostore po normah, ki jih predpisuje RENAULT, le-te pa so, več ali manj, po vsej Evropi enake. Ob vsaki investiciji se seveda pojavljajo takšni in drugačni problemi. Prav tako je bilo tudi pri nas, vendar od vseh so največji prav finančni.

- V naši državi se močno poudarja pomen drobnega gospodarstva. Kakšne izkušnje ste dobili vi?

Na tem mestu lahko dodam le nekaj splošnih misli. Politika, ki jo vodi trenutno naša vlada, prav gotovo ni usmerjena v prid razvoja drobnega gospodarstva. Namesto da bi z ustreznega kreditno politiko spodbujala razvoj, so na voljo le zelo dragi krediti, ki pogosto podjetje ali samostojnega podjetnika privede v težave.

- Seveda naše bralce najbolj zanimajo storitve vašega servisa.

Servis nudi vse servisne storitve, popravila v garanciji in po preteku le-te z originalnimi nadomestnimi deli. Pomembna novost pa je tudi ta, da ima stranka 12-mesečno garancijo na vsak vgrajen nadomestni del in storitev. Mogoče je seveda tudi samo kupiti originalne nadomestne dele ter drugo avtoopremo, kot so radio, zvočniki, avtoprevleke, avtokozmetika. Prav tako bo mogoče pri nas kupiti tudi novo RENAULT-ovo vozilo.

- Glede na vaše podjetniške sposobnosti verjetno načrtujete še kaj?

V bližnji prihodnosti načrtujemo povečavo z avtokleparjem in avtoličarjem. Tako, da bo garancija na karoserijo, ta je pri vozilih RENAULT 6 let, možno jo je uveljavljati tudi po morebitnem opravljenem posegu na njej. S tem bi tudi omogočili, da stranka uredi čim več na enem mestu in s tem prihrani tako dragocen čas.

- Ali to pomeni, da boste morali še koga zaposliti?

Vsekakor bo potrebno povečati število zaposlenih.

*Za pogovor se zahvaljujem in če drži ti-
sto, da je podjetništvo stvar bistre glave
in pridnih rok, lahko zagotovo rečemo, da
uspeh pri Mustarjevih ne more izostati.*

M. Steklasa, foto: Naš kraj

Mesec takšnih in drugačnih dogovarjanj

Politično dogajanje v januarju je zaznamovalo »dogovarjanje« za sestavo vlade. Vse skupaj pa laže razumemo, če se spomnimo nekaterih stvari iz prejšnjega leta.

Ob spremljanju predvolilnega in povolilnega dogajanja je bilo očitno, da so bila domala vsa sredstva javnega obveščanja naravnana na to, da se čimbolj promovira stranko LDS in njenega predsednika. Ker se je vnaprej vedelo, da ob obstoječem volilnem sistemu ni mogoče dobiti absolutne podpore in da bo precejšen odstotek glasov pripadal pomladnim strankam, je bilo potrebno medijsko podpreti najboljšo možnost, tisto, ki bi torej najbolj ustrezala kombinaciji z LDS. Ob tem je bil seveda glavni spremljajoči cilj kar najbolj onemogočiti stranko SDS. Kakšna vlada je bila načrtovana, ni bilo težko ugotoviti, saj so o tem pred volitvami veliko pisali nekateri idejni teoretiki, kot je n.pr. Spomenka Hribar in drugi. Koga se podpira od pomladnih strank, je bilo več kot očitno. Marsikdo je tudi prepričan, da je bila zadnja javnomnenjska raziskava pred volitvami, s katero je SLS prepričljivo vodila med pomladnimi strankami, točno usmerjena z jasnim sporočilom: če že volite katero od pomladnih strank, volite SLS. Promocija Podobnika je bila torej popolna po vseh medijih. Vendar to ni bila le njegova zasluga in tudi ne zasluga njegove sicer dobre predvolilne kampanje in promocije. Ne bi ga tako pogosto videvali na časopisnih straneh, če to ne bi sodilo v krog priprav za formiranje vlade po volitvah. Del načrta je uspel, drugi del pa se je sesul, kakor hitro je Marjan Podobnik odločno povedal, da ne bo pustil volilcev na cedilu in da je pomladna trojka nerazdružljiva. Celo več. Ker je izstopil iz načrtovane igre, so se začeli napadi nanj. Kako lahko čez noč zgubiš vse svoje politične in človeške kvalitete, je bilo moč ugotoviti ob spremljanju našega tiska, ki naenkrat ni več našel lepe besede za prej tako čislane Marjana Podobnika. Že časopisni naslovi kot so "Nespodobni Podobnik" itd. so bili jasni dokaz za to.

Minili so prazniki in mnogi so se spraševali, zakaj je bilo treba predsedniku dr-

žave toliko kolebat in do zadnjega roka zavlačevati s predlogom za mandatarja, če je bilo že ob njegovih izjavah po volitvah in jasni medijski usmeritvi pričakovati, kdo bo predlagan. Odgovor se je ponujal sam po sebi, ko je prišla v javnost senzacionalna zgodba o iskanju 46. glasu in ostalih poskusih na to temo. Pat pozicija v parlamentu se je spremenila na, milo rečeno, nekorekten način.

Kdo je ob tem gradil in kdo podiral mostove? Mostovi samo povezujejo, ne posegajo in ne poškodujejo nasprotnih bregov in ozemelj. V primeru iskanja 46., 47. ali še kakšnega glasu na način, kot je bil, pa je šlo za rušenje mostov in za nekorektno poseganje na nasprotno stran, pri čemer je precej nečastno sodeloval sam mandatar. Njemu in njegovi stranki se pri tem za zmanjšanje ugleda ni bilo treba bati, saj "medijska mašinerija" spretno preobrača vse, kar jih bremeni, njim v prid.

O moralnosti dejanja glavnega akterja - prestopnika - ne kaže izgubljeni besed. Čeprav iz njega javna občila in del javnosti poskuša narediti junaka, češ da je omogočil dogovarjanje v parlamentu in sestavo vlade, ostaja dejstvo, da je s svojim nemoralnim dejanjem in izdajo svoje stranke in volilcev omogočil, ob sicer lepem in zboljšanem volilnem izidu pomladnih strank, neverjeten zasuk v levo in ponovno zasidranje strank kontinuitete v vse veje oblasti.

Ob vseh nerazumljivih napakah, ki so si jih privoščili v pomladnih strankah, pa je treba priznati, da politične neizkušenosti ne moremo prisoditi mandatarju, seveda pa je čedalje bolj predvidljiv. Njegov načrt razbiti pomladne stranke, onemogočiti SDS in privabiti zaradi kritja v vlado SLS, je bil očitno pri vsaki njegovi potezi. Vloga Krščanskih demokratov po prejšnjih volitvah naj bi zdaj zamenjala Ljudska stranka. Prišlo je celo tako daleč, da politične korupcije nekaterim ni bilo več potrebno skrivati. Vse skupaj pa se je končalo tako, da nam je mesec januar po neuspelem poskusu sestave narodne enotnosti prinesel najbolj levo usmerjeno vlado od vseh dosedanjih.

M. S.

Družba se zelo počasi izmika stanju duha, v kakršnem smo živeli, in še počasneje prehaja v nekaj novega, kar bi se moralo zgoditi. Premika se kot težak dinosaver...

Drago Jančar

O dobrepoljskem županu Jožetu Strnadu

Na sveti večer je zagorela elektrika

Leta 1934 je Dobrepolje dobilo elektriko. Na Vidmu je najprej zagorela v cerkvi, v kaplaniji, v farovžu pa pri Štihu. Štacnarjevi v Podgorici se spominjajo, da je najprej zasvetila električna luč v njihovi hiši, to je, na domu tedanjega dobrepoljskega župana Jožeta Strnada. Namreč poskusno so priključili elektriko nekaj dni pred božičem. Tisti večer so Podgoričani kar v procesiji hodili gledat na županov dom, kako sveti elektrika. "Vse smo že imeli poribano za praznike pa so ljudje hodili gledat. Še na ispo in v štalo so šli." Pa ne samo Podgoričane, tudi Bruhavanjce je privabila radovednost. Naslednje dni, prav na sveti večer, je v dobrepoljski cerkvi prvokrat zagorela električna luč.

TedANJI dobrepoljski župan, Jože Strnad, pd. Štacnar iz Podgorice, je zapisal v svojih avtobiografskih spominih: "O elektrifikaciji, ki sem jo izposloval za občino v oblastni skupščini, smo razpravljali pri devetih občinskih sejah in poleg tega še na vaških sestankih pa se še nisimo zedinili, zaradi česar je bilo takrat elektrificiranih le šest vasi. Treba bi bilo le, da bi občina najela 165 000 din posojila, ki bi ga lahko vrnila v treh letih le s pobiranjem dvodinarske naklade za KW potrošenega toka in s tem bi bila izvršena elektrifikacija do zadnje hiše v občini..." Predvidena vsota 165 000 din je pomenila v naravi 165 krav; v letih pred drugo svetovno vojno je namreč dobra krava vrgla 1000 din. Znesek je bil za Dobrepoljce očitno nepremagljiva ovira, da bi z razumevanjem podprli pobudo županstva. Pa tudi stanovanjske razmere so bile skromne. Maloštevilne so bile tedaj v Dobrepolju hiše, ki so premogle belo štedilniško kuhinjo (pri Tomoževih smo jo dobili npr. šele leta 1951). Velike družine so se stiskale v dveh prostorih, v hiši in štiblcu, le redke so bile hiše, ki so premogle "cimer" na ispi. Otroci smo spali na "odcih" v hiši. Tako smo imenovali ležišče na masivnih koleščkih s "cuho" - slamnjačo iz ličkanja. Čez dan smo odrc zapeljali pod posteljo. Stanovanjske

razmere so bile izredno utesnjene, a vendarle - hiše so bile po veliki večini snažne. Več si ljudje v tem pogledu niso kaj prida privoščili. Od tod tudi nerazumevanje za uvajanje elektrike ali celo za prispevanje sredstev za napeljavo drugim uporabnikom. Na Velikem Vidmu npr. so najprej napeljali elektriko pri Mehlaževih, Pirčevih, Medenovih in pri Kličih, kjer je bil krojač. Drugi Videmci pa sprva elektrike niso hoteli napeljati, se spominja citrar, Pirčev Jože.

Sicer pa je v času med obema vojnama podgoriški Štacnar marsikaj koristnega storil za Dobrepolje. Dvajset let je bil odbornik Kmetijskega društva, 10 let odbornik posojilnice, nad 10 let župan. Sodeloval pa je tudi v oblastnih in političnih telesih kot oblastni poslanec, banski svetnik, tajnik županske zveze, namestnik državnega poslanca, bil je funkcionar Krekove krščanskosocialne stranke. Tako se je sam predstavil v svojih avtobiografskih spominih Moja usoda, kjer je tudi

Jože Strnad, roj. 28.1.1894, umrl 3.9.1967

zapisal, da je "sodeloval ter podpiral gmotno in moralno graditev obeh prosvetnih domov." To je hkrati tudi edino pisno sporočilo o gradnji prosvetnega doma, zgradbe, ki jo danes poznamo pod imenom "stara dvorana". Ohranjena so ustna pričevanja, ki pa se glede časa, kdaj so jo gradili, v nadrobnostih razhajajo. Drug pisni vir je s konca dvajsetih let. Družinsko izročilo pri Štacnarjevih v Podgorici pravi, da je bil oče ves zavzet za izgradnjo te stavbe. Njegov hlapec Nace Pugelj iz Strug je tolikokrat pripeljal pesek, speljal je les za ostrešje, da se je sam uprl gospodarju in ni hotel več voziti gradiva za staro dvorano.

Strnad je bil desa roka župniku Antonu Mrkunu. "Vse ideje, ki jih je domislil Mrkun, sta z očetom skupaj pretuhtala. Strnad je bil izvajalec," se spominja hči Ljubica. Tako tudi pri gradnji zdravstvenega doma v Ponikvah. Najprej so ga mislili zgraditi pri podgoriški cerkvi. Iskali so vodni izvir za novo ustanovo v podpeški jami, a brez uspeha. V Ponikvah pa je bila Raščica prav pri roki. Tam so postavili zdravstveni dom. Strnadov prijatelj dr. Herford pa je postal prvi zdravnik v tem domu.

Strnad je v svoj rokopisni spis Moja usoda strnil podobo svojega življenja in delovanja v času pred prvo svetovno vojno, va času med obema vojnoma in po drugi svetovni vojni. To je rokopis, ki je vreden, da bi doživel objavo, saj je ob zgodbi svojega življenja nanizal pisec dragoceno gradivo, ki bo zanimalo etnologa in zgodovinarja. Seveda odseva iz njega zelo živo tudi svojska osebnost Jožeta Strnada, ki se je na svoj način udeleževala tudi v pesnikovanju. Dobrepolje najbrž ni le dolina pevcev. Vse tako kaže, da je tudi dolina številnih src, ki znajo ali so znala svoje misli in doživetja izraziti tudi v pesniški obliki. Tudi Strnadov gimnazijski sošolec in življenjski prijatelj, France Žužek, vnet Krekov krščanski socialist, ni bil le odličen govornik, ampak se je "ukvarjal tudi s pesnitvami," kakor beremo v Strnadovem rokopisu.

Bilo bi zanimivo usmeriti našo pozornost tudi v to smer raziskovanja. Otroci v šoli bi utegnili potešiti našo radovednost, morda bi celo prinesli kakšno pesem iz domače hiše. Ne gre, da bi odkrivali Prešerne! Gre za to, da bi domneve o naravnosti našega človeka k izražanju v vezani obliki podkrepili, ali pa morda ovrgli. Ustvarjalnost ne pozna ne časovnih ne drugih pregrad.

Anka Novak

O kulturi s predsednikom Kulturnega društva Dobropolje Francem Zrncem

Franci Zrnc je predsednik Kulturnega društva od leta 1990. Ni naključje, da je bil takrat izvoljen prav on, saj se lahko pohvali z dolgoletnim delom na kulturnem področju. Najbližja mu je bila vseskozi pevska dejavnost; veselje in posluš za petje je podedoval po svojem očetu in kar je v človeku zakoreninjeno, ga gotovo spremlja vse življenje, zato Franci nikakor ne bi mogel brez petja. Že od davnega leta 1968 sodeluje pri moškem pevskem zboru Rafko Fabiani, aktivno pa se je vključil v KUD še pred služenjem vojaškega roka, leta 1970.

Odkar je leta 1974 začela ponovno delovati dobropoljska godba, pa je njen stalni član. Pravi, da čuti posebno veselje do muziciranja, njegova specialnost pri godbi pa so tolkala.

Čeprav bi se dalo o njegovem skoraj 30-letnem delu pri Kulturnem društvu marsikaj povedati, sva se v najinem razgovoru omejila predvsem na čas njegovega predsednikovanja pri Kulturnem društvu in na trenutno stanje na področju ljubiteljske kulture v občini.

- Kakšno je bilo stanje na kulturnem področju v Dobropolju, ko ste leta 1990 prevzeli funkcijo predsednika?

Stanje je bilo dokaj dobro. Delovale so vse sekcije, vendar pa je bilo premalo povezanosti med njimi.

- Kakšen je bil vaš program? Ste si zastavili kakšen poseben cilj?

Vsekakor. Poskušal sem doseči večje sodelovanje med posameznimi sekcijami za skupno delo v KUD-u. Posebej pa sem si želel večjega sodelovanja z osnovno šolo,

vendar moram povedati, da ni bilo vedno čutiti dovolj posluš za to. Še danes nisem povsem zadovoljen s sodelovanjem. Prišlo je sicer do nekaterih obljub, ne prihaja pa do njihove realizacije.

- Ste lahko konkretniji?

Pedagogi, ki poučujejo predmete, ki so

vezani na kulturo, se premalo pojavljajo na prireditvah v kraju.

- Se je v teh letih, odkar ste predsednik, dejavnost Kulturnega društva tudi kaj razširila?

V tem času štejem za uspeh to, da je prišlo do ustanovitve kar dveh dramskih skupin in fantovske vokalne skupine. Ta se je trenutno razšla, vendar upam, da bo prišlo do ponovne oživitve. Zadovoljen pa sem tudi, ker ponovno deluje ženski vokalni net oziroma skupina Mavrica.

- Vi ste vsekakor najbolj dejavni v godbi in v moškem pevskem zboru Rafko Fabiani. Verjetno tudi najbolj poznate stanje v teh dveh dejavnostih. Kako bi ga ocenili?

To sta dve naši reprezentančni skupini. Najbolj prepoznaven sestav brez prekinitve delovanja je moški zbor, ki ga zdaj vodi Tone Šinkovec. Zelo sem zadovoljen, ker se zbor pomlaja in z resnim delom in pravilnim pristopom vse bolj pridobiva na kvaliteti. Kar pa se tiče naše godbe, pa trdim, da je najbolj delavna skupina v KUD, z odličnim vodstvom. Pri tem naj posebej omenim našega dirigenta prof. Josipa Mihelečiča in delovnega predsednika Andreja Škantlja. Pa tudi večina članov vedno poprime za delo, če je treba, zato sem godbo predlagal tudi za letošnje Jurčičevo priznanje.

- Kakšna pa je vaša ocena dejavnosti v ostalih sekcijah?

Tudi ostale sekcije so dejavne. Dobropoljska dolina je znana po raznolikih dejavnostih na področju kulture, zato je vedno bolj znana tudi v širšem slovenskem prostoru. Pozitivno je, da se prebujata tudi likovna dejavnost. Vsako leto se organizira extempore, za kar ima velike zasluge Sandi Zalar.

- Glede na razvejano dejavnost na področju ljubiteljske kulture me zanima, katero od teh dejavnosti bi vi najbolj podprli oziroma kakšne kriterije imate pri tem?

Prednost sem vedno dajal tisti dejavnosti, ki je dobro delovala. To, kar dobro dela, naj se podpre. To je moj edini kriterij. Pri tem igrajo veliko vlogo tudi dobri mentorji.

- Da je v občini zelo veliko različnih prireditev, ni treba posebej poudarjati. Kaj pa bi se dalo reči o kvaliteti? Kako ste zadovoljni z njo?

Kvaliteto lahko ocenjujejo strokovnjaki. Upam pa si trditi, da je glede na amatersko dejavnost kvaliteta večine prireditev

na zavidljivi ravni. Še posebej velja to za nastope godbe in moškega pevskega zboru Rafko Fabiani. Še posebej pa izstopa lanskoletna prireditev DAN GODBE, ki je bila res na visoki ravni tako organizacijsko kot tudi po izvedbeni plati. Sicer pa KUD sodeluje na večini prireditev, največ pa jih tudi organizira.

- Prej ste omenili, da ste si ob prevzemu predsedniške funkcije želeli večjega sodelovanja med sekcijami. Je zdaj, po nekaj letih, sodelovanje kaj boljše?

Mislím, da je boljše, lahko pa bi bilo še boljše. S tem v zvezi bi dodal, da nameravamo izpeljati skupni večji projekt, vendar je o tem še prezgodaj govoriti.

"Predvsem pa bi rad dodal, da se moramo za obstoj naše godbe zahvaliti pok. Jožetu Mustarju, ki jo je leta 1974 ponovno oživil.

Prav pa je, da se ponovno spomnimo, da je osnovne temelje za delovanje moškega pevskega zbora postavil pokojni župnik, skladatelj in zborovodja Rafko Fabiani, po katerem ima zbor tudi svoje ime, zato mu velja še posebna zahvala."

- Kako ste zadovoljni z odzivi občinstva?

Zelo sem zadovoljen z obiskom prireditev pri nas in tudi na gostovanjih drugod. Na našem prvem godbenem koncertu je bilo v dvorani 15 ljudi, zdaj je vedno polna dvorana. Občinstvo nas je vzelo za svoje in to nas veseli.

- Zelo pomembno in široko področje se mi zdi varovanje in ohranjanje naravne in kulturne dediščine. Kako gledate na ta del kulture?

Tudi tu je bilo veliko narejenega. Naj omenim samo nekaj stvari. Uspelo nam je "pripeljati domov" umetnika brata Kralj s stalno razstavo grafik v avli šole. Za to dejanje sta imela poleg mene kot predsednika veliko zaslug ga. Anka Novak in Igor

Ahačevčič. Zasluga KUD je tudi oživitev spomina na Frana Jakliča z odkritjem doprsnega kipa v dvorani Jakličevega doma. Pri tem je bil najbolj dejaven Igor Ahačevčič. KUD, od posameznikov pa Jože Zakrajšek so bili najbolj zaslužni za vrnitev Kraljevih črk na Jakličev dom. KUD je ves čas vlagalo sredstva in skrbelo za ohranitev stavbe Jakličevega doma. Sredstva, ki smo jih iztržili na prireditvah, smo vlagali nazaj v infrastrukturo.

- V Jakličevem domu so se ves čas odvijale različne prireditve. Prepričana sem, da je bila dvorana v okviru možnosti tudi primerno vzdrževana. Seveda pa je bila grajena pred mnogimi leti, zato ne more zadostiti vsem današnjim normativom in standardom, še posebej zaradi narave zelo različnih prireditev in dejavnosti, ki se odvijajo v njej. Zanima me, kaj bi bilo, po vašem mnenju, potrebno nujno urediti in izboljšati?

Moja želja je, da se obnovi dvorana, posebno oder (dvigajoče platno, razsvetljava, izboljšanje akustike, itd.), v drugi fazi pa tudi sedeži v dvorani. Na to bi morala računati občina kot lastnik stavbe. Moj predlog je, da bi se po izgradnji prizidka k šoli knjižnica preselila tja, v prostorih, kjer je zdaj knjižnica, pa bi bila glasbena šola, ki zdaj gostuje vsepovsod. V Dobropolju je zelo velik interes za to dopolnilno izobraževanje. Ko sem že omenil glasbeno šolo, naj dodam, da je pobudnik za njeno ustanovitev prav Kulturno društvo, in to Jože Samec, Tone Šinkovec in jaz.

- Kaj želite dodati na koncu najinega pogovora?

Moja želja je, da bi člani KUD-a izkazali svojo pripadnost društvu z minimalno članarino. Predvsem pa bi se rad ob tej priložnosti zahvalil vsem kulturnim animatorjem, sodelavcem in članom KUD-a za delovanje. Še posebna zahvala velja vsem mentorjem in vodjem skupin: Tonetu Šinkovcu, prof. Josipu Mihelčiču, Vesni Fabijan, Davidu Jakopiču, Antonu Blatniku, Tomažu Šinkovcu in skupini KOMA 750, ki je stalno prisotna na prireditvah. Za ohranjanje ljudskega petja in igranja se zahvaljujem Ivanu Kralju in Jožetu Zajcu, za sodelovanje pri izvedbi prireditev pa nepogrešljivemu Igorju Ahačevčiču.

Predvsem pa bi rad dodal, da se moramo za obstoj naše godbe zahvaliti pok. Jožetu Mustarju, ki jo je leta 1974 ponovno oživil.

Prav pa je, da se ponovno spomnimo, da je osnovne temelje za delovanje moškega pevskega zbora postavil pokojni župnik, skladatelj in zborovodja Rafko Fabiani, po katerem ima zbor tudi svoje ime, zato mu velja še posebna zahvala.

Na koncu pa bi se zahvalil vsem, ki so prispevali kamenček v velik mozaik delovanja našega Kulturnega društva. Naj omenim samo še nekaj imen: zahvala pokojni zborovodkinji Matildi Zorc, ki je mnogim generacijam vcepila veselje do petja, g. Miru Rozmanu, ki je nadaljeval njeno delo, g. Ediju Zgoncu za organizacijo številnih prireditev ob oživljanju Tednov tradicij, g. Jožetu Mikliču, ki je nadaljeval njegovo delo, g. Francu Babiču in Lovru Mraku za delovanje pri dramskih sekcijah. Zahvala velja tudi nekdanjemu kapelniku g. Avgustu Karnerju in Albanu Persiju, dolgoletnemu kapelniku naše godbe. Zahvala tudi bivšim predsednikom KUD Dobropolje g. Ediju Zgoncu, Jožetu Zevniku, Jožetu Samcu, Igorju Ahačevčiču in Stanetu Škulju. Nazadnje pa bi se še posebno rad zahvalil mojemu prijatelju in dolgoletnemu blagajniku našega društva za požrtvovalno delo na vseh področjih Jožetu Samcu.

Pogovor pripravila M. Steklasa

Vse člane KUD vabim v soboto, 1. 3. 1997 na občni zbor, ki bo v prostorih godbe v Jakličevem domu na Vidmu.

Predsednik KUD: Franci Zrnc

Kadar odložiš knjigo z globko vsebino, si prevzet od notranjega ugodja, čutiš se bogatejši in svetlejši. Na vse strani so se premaknile stene in pregraje, na vse strani se odpirajo pogledi v popreje neslutene pokrajine in daljave.

(Oton Župančič)

Jubilejni 10. božično novoletni koncert

V soboto, 28. 12. 1996, smo godbeniki organizirali že 10. božično-novoletni koncert.

Že nekaj minut pred 19. Uro je bila dvorana v Jakličevem domu napolnjena do zadnjega kotička, tako kot jo zna napolniti le godba.

Koncert je že desetič odlično povezoval g. Igor Ahačevčič, za kar smo mu godbeniki še posebej hvaležni in tudi ob drugih

preimenovali v božično-novoletni koncert. Na prvih petih koncertih je bil dirigent prof. Albano Persi, ki je bil dolgotletni kapelnik dobrepoljske godbe. Leta 1992 pa je prišel k nam dirigent prof. Josip Mihelčič in pod njegovim strokovnim vodstvom smo imeli tudi že pet božično-novoletnih koncertov v Dobropolju. Deset koncertov pa smo imeli tudi v

Prof. Josip Mihelčič

kalna skupina Mavrica, ki jo vodi gdč. Vesna Fabjan. Spregovoril je tudi župan g. Anton Jakopič, ki nam je čestital za jubilejni koncert in voščil vsem prisotnim vesele praznike.

V drugem delu koncerta pa smo zaigrali predvsem zabavnejše in vesele skladbe. Glavna točka v drugem delu je bil nastop enega najstarejših članov godbe g. Jožeta Žnidaršiča – Lovšeta iz Zagorice. Skupaj z godbo je zaigral na prvo krilovko češko koračnico Muziky Muziky. Seveda je bil pred in po nastopu deležen največjega aplavza. Gospodu Jožetu Žnidaršiču se tudi v tem članku iskreno zahvaljujemo za njegov dobrovoljni nastop na koncertu in mu želimo še veliko veselih in zdravih let življe-

nja.

Na koncu koncerta smo odšli v Kompolje k »Zori« na okusno večerjo. Za dobro razpoloženje pa smo poskrbeli godbeniki in ansambel Duo Kristjan.

Ob koncu pa bi se godbeniki zahvalili poslušalcem na koncertu in drugih prireditvah, ki smo jih organizirali v letu 1996. Zahvaljujemo pa se tudi vsem posameznikom, obrtnikom, podjetnikom in ustanovam za pomoč in sodelovanje v preteklem letu, brez njih godba ne bi dosegala tolikšnih uspehov. V letu, ki se je začelo, pa želimo vsem veliko zdravja, sreče, zadovoljstva in poslovnih uspehov.

*Godba Dobropolje,
Andrej Škantelj*

Jože Žnidaršič – Lovšetov iz Zagorica (na koncertu)

priložnostih nam Igor vedno priskoči na pomoč. Kulturno društvo in Godba Dobropolje sta leta 1987 prvič organizirala novoletni koncert. To pa je bila takrat novost v Dobropolju in le maloštevilni poslušalci so prišli na ta koncert. V naslednjih letih pa je število poslušalcev stalno naraščalo, to pa je bila tudi vzpodbuda godbenikom, da smo pripravljali vedno zanimivejše programe na koncertih, popestrili pa smo jih vedno tudi z zanimivimi gosti, raznimi vokalnimi in instrumentalnimi skupinami. Po dveh letih smo novoletni koncert

drugih krajih izven Dobropolja. Povsod smo bili zelo lepo sprejeti in smo dobrodošli tudi v naslednjih letih.

Lanski deseti jubilejni koncert je bil podobno kot vsi prejšnji razdeljen na dva dela. Prvi del resnejši - božični, v katerem smo med drugim zaigrali skladbo Slovenski božič, katero je po narodnih motivih iz Dobrepolske doline in okolice uglasbil Matija Tomc, za pihalne orkestre pa priredil Tone Juvan. Na električnih orglah pa je godbo spremljal g. Tone Šinkovec. V odmoru med prvim in drugim delom je nastopila vo-

*Zahvala
in darilo
predsedniku
godbe
Andreju
Škantlju
za
izredno
prizadevnost*

Božično – novoletni sejem

Že sredi novembra so naši malčki in učenci pripravili s svojimi pripravami na božično-novoletni sejem naredili dobrodošlico prvim snežinkam.

Ob stojnicah je bila velika gneča

V prvih decembrskih dneh se je delovno vzdušje v veselem decembru še okrepilo. Zaposleni v vrtcu, učitelji na podružničnih šolah v Kompoljah in Poničevah ter učitelji razredne stopnje z Vidma so skupaj z učenci in njihovimi starši izdelali različne okraske in priložnostna darila, ki so iskana v decembrskih dneh. Otroška pričakovanja, da bodo lahko sami ponudili svoje izdelke na sejmu, so se uresničila 15. decembra.

Prizadevni učitelji so poskrbeli za organizacijo te prireditve, ki je bila letos namesto že

tradicionalne v Kompoljah, kar na Vidmu. Na Vidmu je bilo potrebno poiskati primeren prostor, ki bi bil v centru in bi zavaroval malčke, učence ter obiskovalce pred mrazom, dežjem ali snegom. Člani gasilskega društva Videm s predsednikom gospodom Milošem Mehletom, so nam ponudili nove prostore v gasilskem domu na Vidmu. Učitelji so poskrbeli za primereno predpraznično okrasitev, medtem ko smo videmske gasilce zaprosili, da so poskrbeli za toplo pijačo, ki sodi k takšni prireditvi v mrzlih decembrskih dneh.

Sejem so začeli naši godbeniki

Za uvodno razgibano vzdušje je poskrbela Godba Dobrepolje pod vodstvom prof. Josipa Mihelčič. Godbeniki so naši tradicionalni gosti na prednovoletnih sejmih že vrsto let. Tudi letos so dokazali, da ni njihov cilj denar, temveč, da so srečni, če razveselijo z zvoki nabudne otroke in vse, ki smo ponosni na našo dobrepoljsko godbo. Prepričan sem, da bomo tudi v prihodnje lepo sodelovali.

Prijetno vzdušje na sejmu so želeli pričarati tudi člani ansambla Zelena dolina. Poškodbo in odsotnost enega od članov te glasbene skupine so nadomestili učenci s karaokami. Mnogi nastopajoči so dokazali, da se ni bati, da bi v naši dolini zmanjkalo pevskih talentov.

Ob stojnicah je bila velika gneča, saj so zanimivi izdelki sami vabili k ogledu in nakupu. Otroški nemir in pričakovanja, ko bodo lahko svoje izdelke ponudili odraslim, so se iz minute v minuto bolj stpnjevala. Otroške žareče oči so govorile, da so srečni, ker odrasli spoštujejo njihove izdelke. Ponosni so bili, da znajo njihove bistre glave in ročice pod mentorstvom vzgojiteljic, varuhinj, učiteljic in učiteljev privabiti iz sveta domišljije čudovite oblike in barve. Učenci 1.b razreda so s prodajo svojih gradov, ježkov..., zbirali denar za nakup darila, ki je bilo namenjeno invalidnim otrokom v Kamniku.

Na sejmu smo poskušali tudi s spremljajočo prireditvijo - smučarskim sejmom. Za ponujeno smučarsko opremo pa ni

Brina pri stojnici prvošolcev

Učenci ob svojih izdelkih

bilo veliko zanimanja. Menim, da je ta oblika izmenjave smučarske opreme lahko še naprej spremljajoča prireditel, ker bo zelo težko zaživela kot samostojen sejem. V Dobropolju si ljudje že sami med seboj zamenjajo ali pa podarijo opremo za smučanje, ki jo več ne potrebujejo.

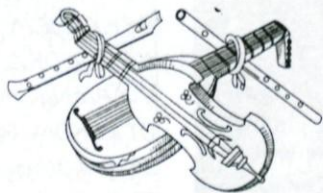
Božično - novoletni sejem je bil lep primer sožitja med vrtcem, šolo, starši in ljudmi, ki ustvarjajo na najrazličnejših po-

dročjih v naši dolini. Vsem, ki ste nam pomagali, da je ta prireditev tako lepo uspela, se iskreno zahvaljujem v želji, da bomo še naprej ostali prijatelji, da bomo še naprej drug drugemu pomagali in se veselili uspeha prijateljev. Življenje v naši dolini je lepo, ker znamo ceniti napor vsakega, ki dela za skupno dobro.

*Tekst in slike:
Ivan Grandovec*

Ob slovenskem kulturnem prazniku

**OŠ Dobropolje vabi
na kulturno prireditev,
ki bo v petek,
7. februarja 1997, ob 18. uri v
JAKLIČEVEM DOMU na Vidmu.**

Nastopajo:
Učenci OŠ Dobropolje
Učenci GLASBENE ŠOLE GROSUPLJE
Ženska vokalna skupina MAVRICA
DOBREPOLJSKI OKTET
Plesna skupina SNOOPY
vljudno vabljeni

Anton Medved

Na ogledih

Komedija v dobrepoljskem narečju

**VABIMO VAS NA VESELOIGRO
ANTONA MEDVEDA »NA OGLEDIH«,
KI BO 1.2.1997, V JAKLIČEVEM DOMU
NA VIDMU.**

Čas predpusta je najbolj primeren za zabavo in smeh. Zato smo malo pohiteli in vam pripravili veseloigro v tem času. Po lanski kriminalki smo se letos spet odločili za komedijo.

Tokrat se bomo preselili v preteklost in si ogledali, kako so včasih ženini hodili na ogleda k nevestam. Ogledali so si posestvo, poizvedeli, koliko in kaj bo nevesta imela in se spoznali z nevestinimi domačimi. Seveda so si ogledali tudi nevesto in se prav hitro slovesno domenili zaradi poroke in ohceti. Tudi v naši veseloigri gre tako, le da se vse malo zaplete. Vsi se sprašujejo o denarju in premoženju, toda na koncu se le izkaže, da vse to še zdaleč ni glavna stvar. Če hočete videti, kako lepo se vse zaplete in še lepše razplete, pridite in si oglejte našo predstavo. Kot posebna zanimivost letošnje predstave bo dobrepoljsko narečje, s katerim vam bomo dogajanje v komediji še bolj približali. Tisti, ki ste že kdaj igrali, veste, drugi pa si lahko mislite, koliko truda je potrebno vložiti, da se pripravi taka predstava. Največja nagrada za nas, ki se že četrto leto trudimo, da vam vsako leto pripravimo igro, je dvorana polna zadovoljnih gledalcev. Vi boste napolnili dvorano, mi pa se bomo po svojih najboljših močeh potrudili, da bo večer prijeten in zabaven in da boste z našo igro zadovoljni. Kot vsako leto bomo tudi sedaj pobirali prostovoljne prispevke, za katere se vam že vnaprej najlepše zahvaljujemo.

Vida Jakopič

Z lepimi vtisi iz Kamnika

V četrtek, 19. decembra 1996, so bili učenci OŠ Videm oziroma točneje, učenci 1.b razreda s svojo razredničarko Jadranko Kastelic, na zanimivem obisku. Obiskali so otroke v Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku.

Ob sproščenem pogovoru

Za denar, ki so si ga prislužili na božično-novoletnem sejm, so kupili ljubkega medvedka, da bi ga podarili svojim invalidnim vrstnikom v Kamniku. No, tisti, ki so ga videli, vedo, da je bil ta medved tako velik, da so ga morali do kombija nesti kar štirje prvošolčki in da je bil prtlačnik kombija komaj dovolj velik zanj.

Prvošolčki, ki so šli na pot v dveh kombijih, seveda niso slutili, da jih bo ob prihodu čakal tako lep sprejem tako vzgojiteljic in vodstva šole kot tudi samih otrok. Pa tudi sami so ob prihodu povsem spontano in naravno odigrali prisrčen prizor ob podaritvi medvedka. Prav nič boječe - kot da so z otroci Zavoda že dobri znanci.

In kmalu so res bili, zaradi sproščenosti na obeh straneh in zaradi izredne komunikativnosti otrok Zavoda. Ti so najprej svojim gostom pripravili lepo lutkovno igrico, nato pa so jih vzgojiteljice po-

gostile z malico. Otroci so potem svoje nove prijatelje odpeljali v svoje sobe, jim ponudili pecivo z obloženih miz in jim pokazali, kako živijo. Učenci, in še bolj, mi, učitelji, smo bili navdušeni nad lepo in prijazno opremljenimi sobami in vsem, kar je bilo videti v njih. Ker je bil predpraznični čas, so prostori dodatno navdušili zaradi okusne in lepe dekoracije.

Prihod v Kamnik

Sproščeno in veselo razpoloženje pa je doseglo svoj vrhunec v eni od sob, kjer se je čisto po naključju zbralo nekaj otrok iz Zavoda skupaj z našimi prvošolčki. Zvoki Petrove in Damjanove kitare, ki sta na pot spremila naše otroke, pa so privabili še ostale, dokler ni bila soba napolnjena do zadnjega kotička. In potem pogovora, petja in plesa ni hotelo biti konca. No, nekaj časa je vendarle ostalo še za karaoke, ki so jih

Karaoke

NAREDILI SMO DARILA IN JIH PRODAJALI. S TEM DENARJEM SMO KUPILI MEDVEDKA. NESLI SMO GA V KAMNIK INVALIDNIM OTROKOM. PELJALI SMO SE S KOMPIJEM IN AVTOM. TUDI DVE KITARI SMO IMELI. LEPO SO NAM POSTREGLI Z MALICO. IMELI SMO TUDI KARAOKE. PELI SMO IN SE ZVEČER VRNILI DOMOV.

Janez Ljubič

gostitelji načrtovali za konec obiska. Pri tem je treba omeniti, da so pri tem več poguma od naših prvošolčkov pokazali gostitelji. Izjema sta bila le Gregor in Beki, ki sta skupaj z novimi prijatelji pogumno in uspešno nastopila.

Še marsikaj bi se dalo napisati o tem obisku, o teh otrokih - novih prijateljih, ki jih je življenje, na žalost, zaznamovalo s telesnimi okvarami, pa zato pogosto kažejo izredne umske sposobnosti, o prijaznih vzgojiteljicah in osebju šole, ki so običajen popoldanski urnik prilagodili našemu obisku in za to priložnost povabili tudi novinarje in lokalno televizijo.

Zares - doživeti kanček tiste prave, nenarejene prijaznosti - je dovolj za polepšanje dneva.

M. Steklasa, foto: Naš kraj

KO SMO PRIŠLI V KAMNIK, SMO VIDELI LUTKOVNO IGRICO. PELJALA SEM SE Z AVTOM. OTROCI SO NAM POKAZALI SVOJE SOBE, KOPALNICE IN UČILNICE. BILI SO ZELO BOLNI. MEDVED JIM JE BIL VŠEČ. ZRAVEN STA BILA PETER IN DAMJAN. DOBILA SEM PRIJATELJA. IME MU JE JASMIN. TAM JE BILO ZELO LEPO. OTROCI IZ KAMNIKA SO PELI ZELO LEPO. DALI SO NAM DARILO.

Brina Ternovšek

IZDELALI SMO GRADOVE, SVEČNIKE, ČESTITKE IN SMO JIH PRODAJALI NA SEJMU. IZ TISTEGA DENARJA SMO KUPILI INVALIDNIM OTROKOM VELIKEGA MEDVEDA. ODPELJALI SMO GA V KAMNIK. KO SMO PRISPELI, SMO GA DALI OTROKOM. TAM SMO DOBILI SENDVIČE. POTEM SO NAM POKAZALI NJIHOVE SOBICE. DOBILI SMO NOVE PRIJATELJE.

Irena Zakrajšek

Tesno sodelovanje med šolo in občani

V preteklem letu so se vezi me šolo in šolskim okoljem, iz katerega so malčki in učenci, močno okrepile. Menim, da so dejavnosti potekale v obojestransko zadovoljstvo.

Hvaležni gledalci v Ponikvah

Že v februarju so naši učenci pod vodstvom učiteljev pripravili proslavo ob kulturnem prazniku. Dobrepoljcem pa so se predstavili ob materinskem dnevu, ko so z izbranimi besedili iz Cankarjeve proze povezali praznovanje materinskega dneva in 120-letnico Cankarjevega rojstva. V prvih aprilskih dneh smo predstavili v šoli vsem zainteresiranim projekt: »Pršu je ta velki kejdn.« V lepoti naših velikonočnih običajev so uživali tudi gledalci ob ekranih TV3.

V pomladnih mesecih so našo šolo in hkrati občino uspešno zastopali učenci na najrazličnejših tekmovanjih:

- revije pevskih zborov,
- tekmovanja za Cankarjevo značko,
- tekmovanja za Vegovo priznanje,
- tekmovanja za Pregljevo priznanje,
- tekmovanja v Veseli šoli
- tekmovanja dramskih skupin (iz naše šole so nastopili

učenci iz treh enot: iz Strug, Ponikev in predmetne stopnje na Vidmu.

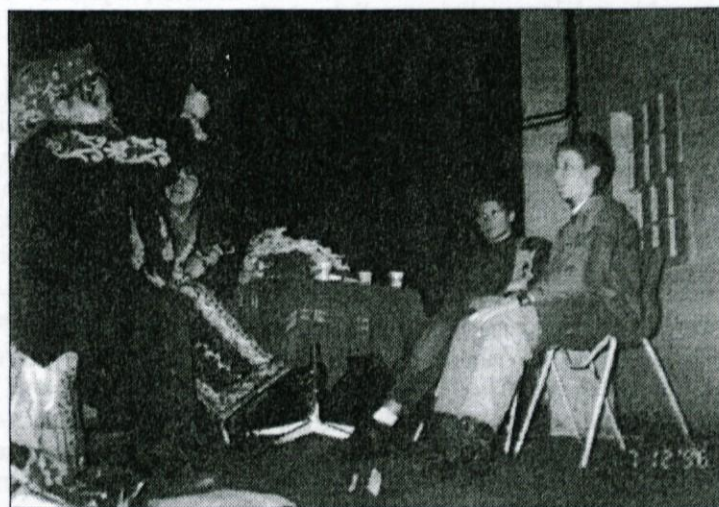
Otroška ustvarjalnost se je v poletnih mesecih pokazala bolj v krogu svojih sovrstnikov v domačem okolju. Že prve septembrske dni pa so naši učenci sodelovali na predstavitvi zbornika Naši kraji in ljudje, na tekmovanju iz logike in na likovnem natečaju v času

Kopitarjevih dni. Sodelovali smo tudi na glavnem tekmovanju v poznavanja besedoslovja v Vodica nad Ljubljano, kjer so potekali letošnji Kopitarjevi dnevi. Naša učenka Simona Štrubelj je osvojila drugo mesto v likovnem ustvarjanju.

Da imamo resnično odlične mentorje in igralce, so naši učenci dokazali tudi v Miklavževem večeru in v igri: Kralj v časopisu. S to igro so naši učenci polepšali tudi praznični december ostarelim in invalidom v zavodu v Ponikvah. Pred svojimi starši pa so še zadnjič konec decembra v šoli pokazali, kako lahko pride človek v časopis.

V decembrskih dneh so učenci pripravili božično-novoletno prireditev tudi za vse šolarje. Ta prireditev je bila razvedrilna, poseben mik pa ji je dajalo tudi tekmovanje za miss in mistra šole.

V teh dneh pa se pospešene

Detajl z igre: Kralj v časopisu

DELALI SMO OKRASKE
ZASLUŽILI SMO DENAR
IN KUPILI VELIKEGA
MEDVEDA. DALI SMO
GA V KOMBI IN IZRO-
ČILI INVALIDNIM
OTROKOM V KAMNIKU.
GLE DALI SMO IGRICO.
PELI SMO, NA KITARO
STA IGRALA PETER IN
DAMJAN. OTROCI SO BI-
LI VESELI MEDVEDA.
IMELI SMO KARAOKE
IN ODER.

BAJRAMI ALVINA 1B

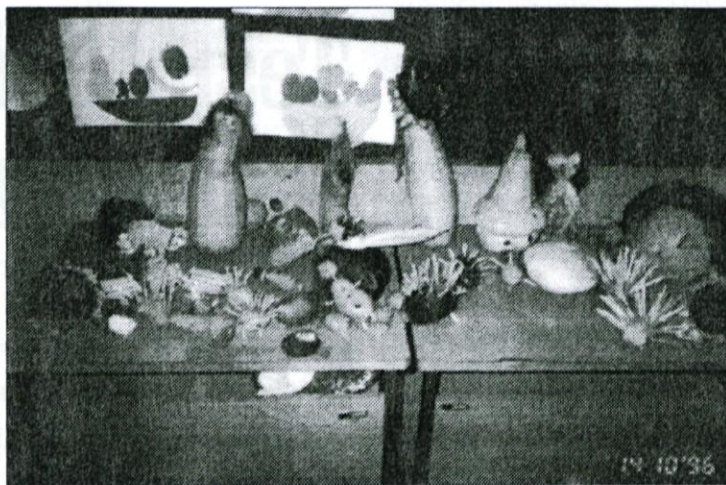
pripravljamo na kulturni praznik, ko bomo v besedi, pesmi in sliki popestrili 8. februar. Na to prireditve v Jakličevemu domu vabimo tudi vse, ki želijo počastiti našo nacionalno identiteto in si ogledati ustvarjalnost naših učencev ter učiteljev. Ker želimo pokazati, da iz mladih src bo pognala gotovo kvalitetna žetev, smo na to prireditve povabili poleg naših učencev, ki obiskujejo glasbeno šolo, tudi dobrepoljski okteti in žensko vokalno skupino Marvica.

Mladi zgodovinarji že dve leti raziskujejo podobo naše doline v preteklosti. Tako so mesecu maju prejeli za raziskovalno nalogo srebrno državno odlikovanje. V letošnjem

šolskem letu pa raziskujejo zdravstvo in zdravstvene ustanove na našem območju. Že sedaj se vidi, da bo naloga vredna ogleda in poglobitve.

Naši učitelji, vzgojitelji, pomočniki vzgojiteljev in vsi ostali delavci zavoda, poizkušamo tudi s prireditvami v kraju, kjer je šola ali vrtec pokazati, da naša ustanova diha s krajem.

V naši šoli pa nudimo prostor tudi za najrazličnejše dejavnosti društvom, ki delujejo v kraju. Prepričani smo, da so z našimi uslugami zadovoljni vsi, ki si želijo obnoviti telesne moči v telovadnici, glasbena šola, plesna šola, učitelji, ki vodijo tečaje angleškega jezika, računalništva, prve pomoči, cestno prometnih predpisov,

Praznovanje jeseni je potekalo v vseh enotah našega zavoda

krvodajalci, gasilci, godbeniki...

Naj na koncu telegrafskega javljanja z novicami z naše šole zaključim: Dovolj je svetlo-

be za oči, ki hočejo videti in dovolj je teme za oči, ki nočejo videti.

Tekst in slike: Ivan Grandovec

Nagrade podeljene – spodbuda za naprej

20. decembra, 1996 je bil z zaključno prireditvijo končan projekt Turističnega društva UREJENA DOMAČIJA 96.

Akcija je bila v letu 1996 prvič izpeljana do konca. Seveda si ni nihče delal utvar, da že na samem začetku lahko zadosti vsem zahtevam in ciljem takih akcij. Glavni namen pa je bil, po besedah organizatorjev, vendarle dosežen, vsaj po odzivu sodeč – spodbuda za urejenost našega okolja, s čimer naj bi naši dve dolini postali še lepši in privlačnejši za obiskovalce. Turistično društvo je v tej akciji del nalog – ožji izbor po vaseh - prenesla na vaške svete, ki so naloge izpeljali bolj ali manj odgovorno. Komisija pa se je na osnovi izoblikovanih kriterijev in ožjega izbora odločila za nagrade.

Da bi bilo vse skupaj čim bolj korektno izpeljano, je izbiralo, kot je znano, tudi občinstvo. Tako smo na zaključni prireditvi prisostvovali podelitvi kar šestih nagrad – tri občinstva in tri strokovne žirije.

Nagrajence smo objavili že v prejšnji številki. Dodati bi se dalo še to, da

je bilo ob izidu glasovanja občinstva kar nekaj domačij tesno za tretjim mestom. Prav tako je imela tudi strokovna žirija precej težko odločitev, kar vse dokazuje, da tudi domačije, ki niso bile nagrajene, zaslužijo pohvalo za urejenost.

Prireditve, ki je bila v dvorani Jakličevega doma na Vidmu, je vodil Igor Ahačevčič. O turistični dejavnosti v letu 1996 je spregovoril predsednik TD Stane Škulj, o sami akciji pa predsednica komisije Pavlina Novak. V glasbenem delu programa je nastopil Jaka Ahačevčič s klavirsko skladbo in Jože Zevnik s svojimi harmonikaši. Najbolj pa je navdušila kabaret skupina Klemna Koširja z Jesenic s svojim humorističnim programom.

Letošnja akcija je torej končana, pri TD pa pravijo, da tako ali podobno akcijo načrtujejo tudi za letošnje leto.

M. Steklasa, foto: Naš kraj

Župan podeljuje prvo nagrado strokovne žirije Antonu Kastelcu iz Podgore

Prvo nagrado občinstva je dobil Silvo Škrlec z Vidma. Podelil jo je Alojz Strnad, predstavnik Tabora Grosuplje

SPONZORJI AKCIJE "UREJENA DOMAČIJA 96":
 Župan OBČINE DOBREPOLJE
 TABOR Grosuplje
 Turistično društvo Dobrepolje
 Cvetličarstvo PADAR Zagorica
 Kmetijska zadruga Videm
 Cvetličarna LILJA Videm

Na odru so se zbrali lastniki najbolj urejenih domačij – kmetij

IZ GOVORA ge. PAVLINE NOVAK na prireditvi:

V akciji "Moja dežela - lepa, urejena in čista" so tekmovali slovenski turistični kraji, zdravilišča, šole, planinski in gasilski domovi, kmetije, vrtovi, kopališča, smučišča in drugi. Tudi naš kraj, naša lepa Dobropoljska dolina se je v okviru Turističnega društva vključila v tekmovanje, in sicer za "Najlepše urejeno domačijo - kmetijo". Tekmovanje in njegovi rezultati so sestavni del turistične ponudbe in prispevek k promociji naše doline in naših vasi. Turistično društvo si bo prizadevalo, da bi bili kot krajanje še bolj prijazni in vabljeni za goste, ki jih želimo v bodoče pripeljati v naš kraj. Tekmovanje naj bo tudi izraz gostoljubja. Tudi v bodoče bomo spodbujali vse vrste tekmovanj, od izbire najlepše urejenih vasi, hiš, trgovin, gostinskih objektov itd. Izbiranje in tekmovanje naj bi prispevalo k lepši

urejenosti in boljši turistični ponudbi.

Pestrost tekmovanj bogati ustvarjalnost in tudi pobude ljudi.

Tekmovanje med kraji, vasm, kmetijami vnaša v naš prostor nov, zrelejši, spremenjen in vzpodbujevalni odnos do okolja in turizma ter zavzetost in ekološko razgledanost.

Urejeno in zdravo okolje je prvi pogoj vsake turistične dejavnosti. Želimo si, da bi si vsi krajanje prizadevali, da bi tekmovanje v bodoče dobilo značilno in prepoznavno celostno podobo, seveda naši dolini in vsem ustrežni. Tekmovanje naj bi postalo gibanje, del razvoja, osebnih navad in vsakodnevna skrb ljudi. Tudi v našem kraju so prizadevni ljudje, ki storijo vse, kar je v njihovih močeh, da so naše vasi urejene, čiste, lepe in gostoljubne. Urejeno okolje pomeni kvaliteto življenja za same krajanje in povabilo gostom, da se v kraju prijetno počutijo. Prepričani

smo, da je večina krajanje zainteresirana, da živi v urejenem okolju, v dobrih medsebojnih odnosih in je skrb za vse to tudi njihov interes. Na ta način dobiva prijaznejšo podobo narava, naša lepa polja, razveseljuje nas cvetje, bližja nam je kulturna dediščina in arhitektura našega kraja.

Ni dano vsem narodom, da imajo svojo domovino. Malokateremu pa je dano, da ima tako lepo domovino, kot jo imamo Slovenci. Res je, da to samo po sebi še nič ne pomeni in tudi ne rešuje vseh težav. Vendar pa pomeni imeti Slovenijo, imeti našo lepo Dobropoljsko dolino tudi ponos in spoštovanje. Kot tako jo dajmo spoznati tudi drugim. To pa je turizem in tudi denar. Naše Dobropolje je lepo, potrudimo se, da bo še lepše, še bolj gostoljubno, prijazno in vablivo.

Tudi letos veliko prireditev

Na enem od sestankov Turističnega društva Dobropolje je bila dana pobuda, da bi prišlo do skupnega sestanka vseh društev, skupin ali organizacij v občini, ki organizirajo različne javne prireditve.

Potreba po takem srečanju in dogovarjanju se je pokazala zaradi tega, ker je v občini zadnjih nekaj let čedalje več prireditev, vendar pa včasih prihaja do neusklajenosti ali celo prekrivanja prireditev, kar je na področju take občine, kot je naša, povsem nepotrebno in nesmotrno. Pobuda Turističnega društva je naletela na ugoden odmev, kar je dokazal tudi sestanek, sklican 9. januarja, saj se ga je udeležila večina

na povabljenih - 11 predstavnikov skupin in društev. Sestanek je vodil predsednik TD Stane Škulj, udeležil pa se ga je tudi župan občine Anton Jakopič.

Uvodno srečanje je bilo namenjeno predstavitvi programa prireditev v letu 1997. Pokazalo se je, da bo tudi letošnje leto zelo bogato po kulturnih in različnih drugih javnih prireditvah. Poleg že nekaterih tradicionalnih, ki jih prireja Kulturno društvo, vaška skupnost Podgora, skupina KOMA 750 in drugi, smo slišali še za nekaj novih.

Gledališka skupina David ima že pripravljeno igro za mesec februar, Športno društvo namerava poleg športnih tekmovanj organizirati tudi zaključno prireditev ob

koncu leta s podelitvijo športnih priznanj. Društvo ljubiteljev malih živali bo v jeseni organiziralo razstavo malih živali v nekoliko širšem merilu. Ob koncu leta je načrtovana proslava ob 60-letnici smrti in 130-letnici rojstva Frana Jakliča. Na sestanku je bilo slišati tudi za predlog, da bi bil občinski praznik 24. junija, zato bi na prireditvah, ki bodo ob temu času, sodelovala tudi občina. Seveda mora o občinskem prazniku razpravljati in ga določiti občinski svet.

Ker se prvega informativnega sestanka niso udeležili vsi vabljeni in ker nekatera društva in skupine še nimajo celotnega časovno opredeljenega programa, bo možno celoten koledar prireditev oblikovati po dodatnem usklajevanju. Upamo, da bomo že v naslednji številki lahko objavili celoten pregled prireditev, ki se nam obetajo v letošnjem letu.

M. Steklasa

Rekord 96

288-krat na Kamen vrh

Kdo je ta rekorder?

JOŽE KOVAČIČ (Grisov Jože) iz Ponikev. Je upokojeni strojevodja in se ukvarja z veliko stvarmi: hoja na Kamen vrh, kolesarjenje, tek na smučeh, vrtičkarstvo – pridelovanje bio hrane, je eden največjih gobarjev (v dveh urah nabral kar 30 kg gob)...

- Zakaj ste se odločili hoditi na Kamen vrh?

Kar tako za hobi in pa iz zdravstvenih razlogov. Težko sem že hodil po ravnini. Začel sem kolesariti in hoditi po bližnjih vrhovih in kmalu sem spoznal, da se potem zelo dobro počutim.

- Kako je bilo na začetku?

Na začetku je bilo težko. Hodil sem le ob nedeljah in se vračal zelo utrujen. Šel sem vedno z družbo, zelo redko sam. Hodili smo predvsem na Limberg in Stari grad, sčasoma pa na Kamen vrh. Zanimivo je to, da ob mojem prvem prihodu na Kamen vrh sploh nisem vedel, da sem bil gor.

- In kako sedaj?

Hodim večinoma sam. Postavil sem si normo 17-krat na mesec t.j. 204-krat na leto. V letu 1995 sem dosegel prav to število, leto prej pa sem bil le 126-krat. Povprečno hodim eno uro in 15 minut v eno smer, običajno pa je hoje iz Ponikev 1,5 ure. Prišel sem tudi prej kot v eni uri. Grem tudi dvakrat v enem popoldnevu. Takrat grem najprej s kolesom do Vidma in nazaj, nato na Kamen vrh, spet na kolo in še enkrat na Kamen vrh. Ko pridem domov, se počutim zelo dobro in bi šel lahko še enkrat.

- Večinoma hodite sami. Ali ste kdaj srečali medveda?

Medveda nisem nikoli srečal, večkrat pa sem mu sledil.

- Kdaj je hoja najlepša?

Lepo je spomladi in pozno jeseni, najlepše pa pozimi, kadar je nebo kristalno čisto, ko se odpre čudovit pogled na naše gore.

- Kaj menite o tem rekordu?

Nič. Uspelo je kljub težkim vremenskim pogojem, zlasti v zimskem času (2,5 ure sem porabil za premagovanje poti na Kamen vrh v 70 cm snegu v eno smer). Raču-

nal sem na 204-krat.

- Ali boste kdaj preseгли ta rekord?

Še letos, če bo možnost. Začetek je slab, bom pa poskušal to nadomestiti kasneje in se približati magični meji 300-krat. Če ne letos, kdaj drugič.

- Imate tudi njivo in velik vrt. Veliko časa namenite tudi tej dejavnosti ter dosegate zavidljive uspehe. Kako vam to uspeva?

Res je. Veliko časa posvetim obdelavi njive in vrta, vendar pa danes brez strokovnosti ni mogoče pridelati veliko. Tako stalno prebiram novo strokovno literaturo in to tudi eksperimentiram. Uspehi so zavidljivi. Iz 20 kg semenskega krompirja sem pridelal 600 kg (1 : 30), krmna pesa je bila povprečno težka 5 kg, najtežja pa kar 9 kg. Vse, kar pridelam, je bio hrana brez ke-

mikalij in herbicidov, ampak samo z naravnimi sredstvi, preparati (kopriva, preslica...) ter zeleno gnojenje. Uporabljam tudi lunin setveni koledar in mu zaupam. Iz krompirjevih semen sem vzgojil 50 gomoljev za nadaljnje razmnoževanje, vzgojim pa veliko sadik paradižnika, paprike, pora, solate za domačo uporabo.

Jožetu Kovačiču se zahvaljujem za razgovor in naj še dodam, da je bil pri pripravi pohoda na Kamen vrh z baklami zelo aktiven, saj je celo popoldne obsekaval veje in tako pripravil brezhibno pot pohodnikom ter se pohoda tudi sam udeležil.

Tekst in slike: Janez Pavlin

Obvestila za AKŽ Dobropolje

Vsem našim članicam kot tudi vsem ostalim dekletom in ženam v občini Dobropolje sporočam, da imamo skupno srečanje oziroma občni zbor AKŽ Dobropolje 15. 2. 1997. Kraj in uro in vse ostalo boste zvedeli naknadno ali pa po telefonu 787- 358. S svojo prisotnostjo boste dokazale, da ste trdno prepričane v naše nadaljnje uspešno delovanje. Skupni predlogi, posvetovanja ter družabni večer se nam torej obeta v sredini februarja.

Vse lepo vabljeni in vsi še lepše pozdravljeni!

*Predsednica AKŽ Dobropolje:
Marija Nučič*

Zahvala gospe Anki Ahlin

Gospe Anki Ahlin, predsednici DPŽ »SONČNICA« Grosuplje, se pristrčno zahvaljujem za tako lepo voščilo ter še lepšo pesem posvečeno našemu aktivu kmečkih žena. Tudi naše želje so čim tesneje sodelovati ter si medsebojno izmenjavati izkušnje ter znanja, kot se tudi družabno povezovati. Prav tako želim, da bi isto veljalo tudi za AKŽ Ivančna Gorica.

Planinsko društvo v letu 1996

Lansko poletje ni bilo preveč ugodno za brezskrbne vzpone v gore, zlasti zato, ker ima vsak še mnogo drugih obveznosti in to ravno ob kakšnih lepih dnevih.

V soboto, 3. avgusta smo obiskali sosede naše občine, PD Kočevje. To je najštevilnejše planinsko društvo v našem MDO z najdaljšo tradicijo in verjetno najvitalnejšim delovanjem. Predsednik PD g. J. Merhar se še z ostalimi člani PD trudi, da Kočevska ne bi še nadalje ostajala bela lisa na zemljevidu Slovenije. Lep pristop in tudi razgled je z 970 m Fridrihstajna z delno obnovljenimi temelji gradu celjskih grofov, poznanih iz naše zgodovine (oče Ulrik II, obglavljen v Beogradu, sin Friderik v sporu z njim zaradi Veronike Deseniške, utopljene v bližnjem gradu) ter na 1034 m Mestni vrh. Tudi tu sta vidna dva ostanka bunkerjev iz časa italijanske okupacije, na danes povsem zaraslem vrhu. Zanimivo pa je, da imajo kočo na nižji gozdni jasi ob stalnem studencu - pri Jelenoven studencu, ki je poleti stalno odprta. Na fasadi koče je lepo izoblikovana silhueta medveda in planinca, ko se pozdravljata. Upajmo, da je to res.

Na prvo nedeljo v avgustu so imeli tradicionalno srečanje s plesom in razstavo fotografij g. Modica sosedje na Grmadi.

Vzpon, 11. avgusta na 2139 m visoko mejno Kepo med dolino Beljaka in dolino Save je bil zahtevnejši, ker imajo zaradi pashe zaporo na zahtevni gozdni poti pri 900 m višine. Kepa pa ima zelo lepo razgledno lego od Triglava do Grosdglocknerja z množico pretežno avstrijskih obiskovalcev.

V spominu nam je četrto srečanje na Kamen vrhu 25. Avgusta. Petnajst minut pred začetkom ob 14. Uri se je ulilo kot iz škafo. Stane in Nace sta še pravočasno »zaščitila« oddojka. Take sreče ni imel prihod naše godbe in harmonikašev, a so z izjemnim igranjem ponovno priklicali poletno sonce. Vsem prisrčna hvala.

Na deževno soboto, 5. Oktobra, je bil pohod iz Ribniške in Struške doline na Sv. Ano v organizaciji sosedov PD Ribnica.

Na povabilo PD Šentvid pri Stični smo se udeležili njihovega pohoda po Lavriče-

vi poti na sončno soboto 12. Oktobra. Pot je bila zahtevna z vzponi in spusti s 1800 m višinske razlike od Šentvida čez Felič vrh, Pristave do enkratne Lavričeve koče na 519 m Gradišču nad Šentvidom. V živopisni urejeni stari koči (bivše mežnarije) ob bližnji cerkvi sv. Nikolaja so dobri gostitelji. Vzdržujejo jo prizadevni člani PD s skrbnim oskrbnikom Maksom Jerinom.

Oktobrski in novembrski dnevi so bili za pohode res enkratni - sončni in primerno hladni. V soboto je bil zato pohod z urejanjem po delu evropske pešpoti E 7 - 26 od Male vasi, Stevnic, mimo križa na bivših košeninah blizu Jauh ter nazaj na sever po gozdni cesti od Jauh ter južno do vasi Hočevje proti Krki. V suhem obdobju brez zelenja na drevju še gre, sicer je del kar temačen.

Naslednji dan je bil prav tako sončen za vzpon iz Iške vasi (325 m) na triangulacijsko točko I. reda na 1107 m visoki Krim. Na odliti smerni plošči so tako oznake vrhov kot podrejene geodetske točke (n.pr.

964m Sv. Ana).

V soboto, 2. novembra je bila skoraj kolona na 2008 m Debelo peč med Pokljuko in prepadno dolino Krme. S soncem obsijani vrhovi Julijcev so bili kot na dlani, prof. Kunaver je tam vedno predaval iz geologije.

Tudi naslednji dan, 3. novembra se je vrh Bogatina bleščal nad Tolminom in nad planino Javorco z znano cerkvico - spomenikom borcem iz 1. Svetovne vojne. Med približno 5000 abecedno razvrščenimi imeni in priimki vžganimi na hrastove deščice iz zabojev topovskih granat, je veliko padlih slovenskih fantov in mož. Seveda je večina priimkov iz vseh dežel, ki so sestavljale Avstroogrsko monarhijo cesarja Franca Jožefa.

Resnično množičen pa je bil tradicionalni pohod po Levstikovi poti »Od Litije do Čateža« na sončno soboto 9. Novembra. Takrat pridejo pohodniki iz cele Slovenije pa celo iz Zagreba ter Reke kljub 22 km dolgem pohodu z več vzponi in spusti.

Še v lokalnem okolju, vendar prisrčen in mogočen pa je bil drugi pohod z baklami na Kamen vrh 25. Decembra. Ob 18. Uri smo se odpravili iz vasi Ponikve, Podgora in Podpeč. Bila je ravno prava količina snega in mraza. Udeleženci so poskrbeli za prisrčno vzdušje z ognjemetom in petjem.

Bliža se čas letošnjega volilnega občnega zbora PD s podrobnejšo predstavitevijo minulega leta ter planom za prihodnji »mandat«. Vsekakor nameravamo ustanoviti mladinsko sekcijo PD, kot jo imajo planinska društva s tradicionalnejšim gorniškim delovanjem.

Alojz Nučič

Praznovanje dneva samostojnosti – pohod z baklami na Kamen vrh

26. decembra smo praznovali že šesto obletnico plebiscitne odločitve vseh Slovencev za svobodno in demokratično samostojno domovino, v kateri lahko sami oblikujemo svojo pot in neposredno odgovornost za svoje lastne odločitve.

Kot evropski narod smo po tisočletnem bivanju na slovenski zemlji dobili lastno državo. S svojo državo smo dozoreli in dobili možnost svobodnega oblikovanja in uresničevanja lastnega razvoja in vizije.

Nam in naši generaciji je bilo dano, da so se uresničile sanje naših prednikov, naših pesnikov in pisateljev, ki so s svojimi dejanji in besedami postavljali temelje za sedanjo stvarnost.

Nam, ki je bila luč samostojnosti namenjena, naj jo sprejmemo kot luč življenja in prav bi bilo, da bi to luč negovali v strpnosti in medsebojnem sožitju. Premalo se zavedamo tega praznika naših državnih simbolov (zastav) nosilnih ustanov, spoštovanja svobode in demokracije in naše skupnosti.

V počastitev tega praznika smo vaščani Podgore in TD Dobropolje že drugič organizirali pohod z baklami na Kamen vrh. Tega pohoda se nas je letos udeležilo več kot 200. Presenetili so letos prvič vaščani vasi Ponikve s svojo več kot 50-člansko po-

Pohoda se je udeležil tudi župan z ženo.

hodniško ekipo.

Žal pa moramo ugotoviti, da smo pogrešali večjo in boljšo organiziranost Planinskega društva pri sami koči na Kamen vrhu. Hkrati pa se zahvaljujemo pokrovitelju pohoda Turističnemu društvu Dobropolje in še posebej županu g. Jakopiču, ki je pohod podprl tudi denarno, in sicer s 50.000 SIT za nabavo bakel in ognjemeta.

*Za vaško skupnost
Podgora
Tone Novak
Foto: Janez Pavlin*

Pred odhodom

Koline 97

Leto je naokoli in pri godbi smo spet imeli domači praznik – koline.

Steklena posoda »flaškon« je bil zopet napolnjen do vrha tako, da se je zbralo dovolj denarja za dva pujska. Dogovorili smo se, da bo ta veseli dan ali »godba kolje« sobota, 11. januar.

Ob sedmih zjutraj smo se zbrali z vsem potrebnim orodjem in potrebščinami, ki so potrebne, da delo dobro steče. Seveda je bilo potrebno zato kar nekaj časa in dela, da je bilo ob pravem času vse na pravem mestu.

Pujska sta hitro odcvilila svojo zadnjo melodijo in klavci: K-1, K-2, K-3, K-4,... so imeli veliko dela, da so vse meso odrezali, razrezali, zmleli, oblikovali. Na koncu pa jim je ostalo 140 klobas, nekaj šinkov in dve šunki, naredili pa so tudi 120 krvavic.

Za prazne želodce sodelujočih in prisotnih pa so poskrbeli kuharji K-1, K-2, K-3.

Pripravili so odlična jetrca, praznično kosilo in večerjo s krvavicami.

Ves dan je delo hitro in dobro potekalo, veliko pa je bilo tudi veselja, smeha in razno raznih »štosov«. Zakaj

tudi ne, saj so nas ves čas s svojo glasbo zabavali Avseniki, Alpski kvintet in drugi znani slovenski ansambli, vodil pa jih je klarinetist K-1.

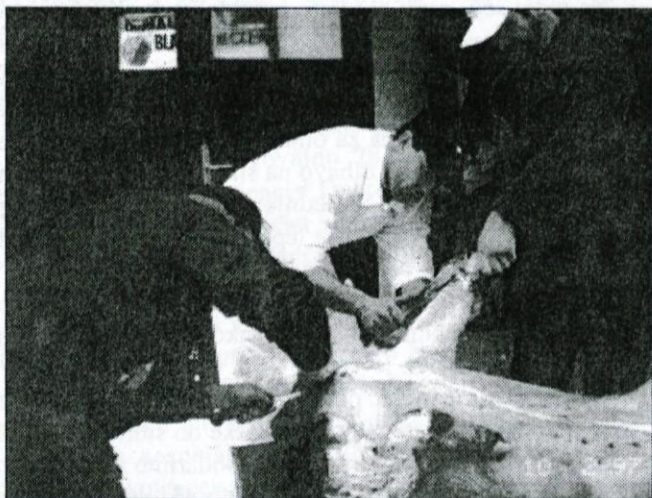
Bilo je super! Svoje pa naj povedo še fotografije.

Andrej Škantelj

Foto: Naš kraj

Ženski del smo našli pri lupljenju česna

Začetek dela: K-1, 2, 3

Kuhar

Recepti

Pust je čas, ki je zaznamovan s pustnimi običaji. Najbolj značilne so maškare, ki uganjajo pustne norčije. Po svoje pa se pust kaže tudi v prehrani. Na mizi mora biti obilna hrana in pijača, predvsem pa ne sme manjkati mastnega pečiva: ocvirkovka, krofi, flancati... Zbrali smo nekaj preizkušanih receptov znanih kmečkih gospodinj. Poskusite jih tudi vi! Izročilo namreč pravi, da za pusta ne sme nihče lačen od mize.

OCVIRKOVKA

Testo:

50 dag moke

4 dag kvasa
6 dag sladkorja
2,5 dl mleka
6 dag masti
2 rumenjaka
1 žlička soli

Nadev:

35 dag ocvirkov
1 jajce
3 žlice kisle smetane
cimet

4 - 6 dag sladkorja
maščoba za model
drobtine za model

Zamesimo testo kot za krofe, ga pokrijemo s čistim prtom in postavimo vzhajat na toplo. Narasti mora vsaj za enkratno količino. Vzhajano testo zvrnemo na dobro pomokano desko, ga pomokamo in razvaljamo za 1 cm na debelo v pravokotno obliko. Namažemo ga s pripravljenim nadevom in potresemo s sesekljanimi ocvirki. Testo tesno zavijemo in ga damo v pomastčen pekač. Pokrijemo ga s prtom in damo na toplo, da vzhaja. Ko je model poln, premažemo ocvirkovko z raztepenim beljakom in jo v srednje vroči pečici (ca 200 stopinj C) pečemo 45 minut. Pečeno jo pustimo v modelu, da se malo ohladi, nakar jo zvrnemo na lesen krožnik in ponudimo.

Nadev: jajce raztepemo, pridamo smetano, cimet in sladkor.

KROFI

90 dag mehke moke
4 - 5 dag kvasa
10 dag sladkorja
4 dl mleka
7 dag masla ali margarine
3 rumenjaki
2 celi jajci
žlička soli
2 žlici ruma
olje za cvrenje
30 dag marelične marmelade
sladkor v prahu za potresanje

Iz kvasa, žličke sladkorja, žlice moke in 1/2 dl mlačnega mleka naredimo kvasec. Damo ga na toplo. Vzhajanje zvrnemo k prese-

jani in ogreti moki in ga zamešamo vanjo. Posebej raztopimo maslo ali margarino, dodamo mleko, sladkor, rumenjake, obe jajci, sol in rum. Dobro razmešamo in še toplo vlijemo k moki. testo stepamo tako dolgo, da se loči od od kuhalnice in sklede. Pri tem ga ne smemo vzdigovati s kuhalnico preveč visoko, da ne vtepemo preveč zraka, zaradi česar bi nastale v testu luknje in bi bili krofi v sredini votli. Stepeno testo pomokamo in pokrijemo s prtom ter ga damo vzhajat na toplo. Vzhajano testo položimo na dobro pomokano in toplo desko. Razvaljamo ga za dober prst na debelo in zrežemo z obodom za krofe.

Oblikovane krofe zložimo na pomokani prt vsaj za 2 prsta narazen, pokrijemo s pogretim prtom in pustimo, da vzhajajo. Odrezke testa pognetemo in damo še enkrat vzhajat, nato jih zrežemo v krofe. medtem segrejemo olje (v ocvrtniku ali večji kozici). Najprej ocvremo en krof, da vidimo, če je dovolj vzhajan in če ima olje ustrezno temperaturo. Pri polaganju v vroče olje krofe obračamo, tako da se najprej ocvre vrhnja, bolj vzhajana stran. Cvrtnik ali kozico pokrijemo, ko pa na spodnji strani svetlo porumene, jih obrnemo in v nepokriti posodi ocvremo še na drugi strani. Pravilno vzhajani krofi se potope v olje le do polovice, zato nastane na obodu venček. Od strani vbrizgamo nad venček v vsak krof za žličko marelične marmelade in ga potresemo s sladkorjem v prahu.

KRHKI FLANCATI

70 dag mehke bele moke
1 žlička soli
3,5dl kisle smetane
5 rumenjakov
5 žlic vina
2 žlici ruma
olje za cvrenje
sladkor v prahu za potresanje

Med presejano moko zamešamo sol. V sredini napravimo jamičo, vanjo damo smetano, rumenjake, vino in rum. Na hitro zamešamo testo, ki naj počiva na hladnem pol ure. Nato ga razvaljamo za nožev rob na debelo in s kolesom narežemo poljubno velike pravokotnike ali kvadrate. V vsako krpo zarezemo po dolgem 2 do 3 zareze, vendar mora rob ostati cel. Pri polaganju flancatov v vroče olje prekrizamo narezane trakove, da se med cvrenjem značilno zveržijo. Rumeno ocvrte potresemo s sladkorjem v prahu.

Družinski kotiček

Trikraljevska akcija

Pomagati ljudem v stiski, je lepo in plemenito dejanje.

Že nekaj let poteka v Sloveniji poteka trikraljevska akcija. Letos se je tej akciji pridružila tudi naša župnija. Korenine te akcije izhajajo še izpred druge svetovne vojne, ko so koledniki hodili od hiše do hiše in oznanjali Jezusovo rojstvo. Poleg oznanjevanja Jezusovega rojstva pa je namen sedanje akcije zbiranje denarja za misijone.

Na sestanku družinske komisije smo se dogovorili, kako bomo to akcijo izpeljali. Iz vsake vasi smo zbrali skupino petih otrok: tri kralje in dva pastirčka. Kostume za kralje je sešila šivalnica OSTRŽEK, krone in zvezdo pa so si otroci naredili sami. Gospod župnik jih je naučil nekaj pesmi prav za ta običaj. Otroci so z veseljem in velikim pričakovanjem hodili na vaje.

Po prazniku nedolžnih otrok so otroci začeli oznanjevati Jezusovo rojstvo. Hodili so od hiše do hiše in prepevali koledniške pesmi ter ljudem voščili za praznike. Ljudje so jih prijazno sprejeli in z veseljem prisluhnili njihovem petju. Nekateri so bili vidno ganjeni, zlasti starejši.

Trikraljevska akcija je uspela, saj so otroci nabrali veliko darov za misijone. Na praznik svetih treh kraljev so te darove ponosno prinesli pri maši na oltar. Ti darovi so letos namenjeni za izgradnjo hiš v Botsvani in gradnjo mladinskega centra v Burundiju.

Želimo si, da bi se ta običaj nadaljeval tudi v prihodnje.

Nada Prijatelj

POMOČ REVNIM

Letos kralji smo bili, smo Jezusa oznanjali. Od hiše do hiše smo hodili, ljudem smo praznike voščili.

Prepevali smo pesmice, razveselili vsem srce. Prijazno so nas poslušali, za revne veliko darovali.

Po svetu veliko revnih je ljudi, ki nimajo toliko kot mi. Zato smo srečni, da lahko tudi mi vsaj malo pomagamo.

Kralji

Kompoljski koledniki

Iz Društva upokojencev

Piše: Konrad Piko

Leto je okoli in prav je, da se spomnimo, kaj je bilo v letu 1996 novega pri nas in pri upokojencih. Imeli smo šest izletov, od tega so bili trije nakupovalni. Najlepša izleta sta bila v Belo krajino in na Sveto goro, pa tudi vinska trgatev je bila nekaj enkratnega.

Dobili smo 29 novih članov, umrlo pa jih je deset, vseh članov je bilo 390. Letos smo bili zelo delavni, saj smo si preuredili in polepšali kuhinjo v naših klubskih prostorih, da je bolj praktična. V kotlovnici smo priključili bojler, v našem prostoru pa ventilator. Najpomembnejši dosežek pa je pogodba za najem naših prostorov, ki je za dobo desetih let brez najemnine, le za kurjavo plačamo 150 DEM letno.

V letošnjem letu smo gostili upokojence iz Ljubljane, organiziral jih je Vinko Zabukovec, šofer avtobusa Eurotour.

Na redni seji, osmi po vrsti, in zadnji v letu 1996, smo razpravljali o novoletni zabavi, o pobiranju članarine in obdaritvi starejših. Novoletno zabavo smo imeli v soboto, 28. 12. 96. Ko smo se odločali o času zabave, jih je bila polovica za silvestrovo, polovica pa za omenjeni datum. Ker smo že dve leti zaporedoma imeli zabavo na silvestrovo, smo letos hoteli ugoditi drugi polovici. Naslednja novoletna zabava bo verjetno spet na silvestrovo, ker je lepše. Letos je bilo vseeno lepo, le škoda, da nas je bilo samo 31, pričakovali smo večjo udeležbo. Ob dobri hrani in harmonikarju, ki nam je igral s prenovljeno harmoniko, smo bili lahko zadovoljni. Če so ljudje za družbo in zabavo, je vedno lepo.

Mesec januar je mesec pobiranja članarine, ta znaša letos 500 SIT in kdor želi še dodatno za stroške ob smrti, je 600 SIT.

Zdaj že tretje leto ob novem letu obdarimo člane upokojencev stare nad 80 let. Letos jih je bilo 45, poleg njih smo se spomnili še štirih invalidov, ki še niso stari 80 let. Pred božičem pa smo podelili dvema našima upokojencema plaketi za dolgoletno delo v Društvu upokojencev. To sta bila Alojz Po-

nikvar iz Predstrug in Ana Šteh iz Vidma. Alojz Ponikvar je bil kar 28 let predsednik Društva upokojencev Dobropolje. Obiskali smo ga na domu, mu podelili priznanje in ga fotografirali za »Naš kraj«. Ga. Ana Šteh pa je naša dolgoletna tajnica in blagajničarka. To delo opravlja že 22 let in je plaketo prejela že na naši seji 15. 12. 1996. Podelila ji jo je ga. Anica Bergant iz ZDUS Ljubljana. Oba sta prejela plakete ob 50-letnici obstoja Zveze društev upo-

kojencev Slovenije, ki je bilo ustanovljeno 26.12.1946 v Ljubljani. Odlikovanji sta si tudi zaslužila za tako dolgoletno požrtvovalno in neutrudno delo.

Na koncu pa še obvestilo o pustovanju. Letošnje pustovanje bo v soboto, 8. februarja, s pričetkom ob 19. uri. Zaželjene so lepe maske, ki naj bi jih bilo čim več. Vse ostalo boste zvedeli od naših vaških odbornikov.

njih časih, ampak mu daje tudi duševno uravnovešenost in notranjo lepoto. Oboje smo pri našem slavljenju še posebej občutili. Na pragu svojih 90-ih let si zares zasluži odlikovanje.

Visoko odlikovanje Zveze društev upokojencev Slovenije pa je dobila tudi ga. Anči Šteh za 22-letno opravljanje tajniških in blagajniških del. Ga. Štehoa je še vedno tajnica Društva. O njenem vestnem in nesebičnem delu pa naj pove kar sam sedanjí predsednik Društva g. Piko: »Moram reči, da je ga. Štehoa zelo natančna in vestna in da smo zelo zadovoljni z njenim delom. Pri njej je še posebej razveseljivo to, da ima pri teh letih še toliko veselja in volje do dela. Nanjo se res lahko zanesem.«

Tudi uredništvo Našega kraja se pridružuje voščilom in čestitkam obema nagrajencema. G. Ponikvarju želimo predvsem zdravja in še veliko let, ge. Štehoji pa poleg naštetega še vrsto let uspešnega dela pri Društvu upokojencev.

M. Steklasa, foto: Naš kraj

Visoki priznanji za dva naša upokojenca

24. decembra 1996 so predsednik Društva upokojencev g. Konrad Piko, tajnica Društva ga. Anči Šteh in ga. Julka Tomšič obiskali gospoda Alojza Ponikvarja iz Predstrug in mu voščili za praznike. Ob tej priložnosti mu je g. Piko slovesno izročil PRIZNANJE ZVEZE DRUŠTEV UPOKOJENCEV SLOVENIJE, ki ga ob svoji 50-letnici podeljuje svojim najaktivnejšim članom.

G. Ponikvar je dobil to priznanje za svoje prizadevno in požrtvovalno 28-letno vodenje Društva upokojencev Dobropolje. Že leta 1988 pa je bil sprejet za častnega dosmrtnega predsednika Društva.

Sicer pa je g. Ponikvar upokojenec že od leta 1946 in je pri svojih 91-ih letih in pol še vedno čil in pri močeh. Zelo živo se spominja svoje življenjske poti in še posebej vseh tistih let, ko je bil še direktor apnenice in kasnejših, ko je deloval v Društvu upokojencev. Z veseljem in ponosom nam je pokazal sobo, v kateri hrani podarjene slike, spominske fotografije in predvsem vrsto priznanj in odlikovanj za svoje delo. Ni jih treba dokazovati, dovolj zgovoren je pogled na okvirjena priznanja na stenah. Poleg pohval, ki jih je dobil pri Društvu upokojencev, smo videli tudi plaketo, ki jo je dobil leta 1976 za finančni prispevek za odkup zemljišča za gradnjo šole na Vidmu. Te plakete so takrat prejeli le največji darovalci.

Še posebno pa je g. Ponikvar ponosen na odlikovanja in priznanja, ki jih je dobil za delo pri Lovski družini Dobropolje. Že leta 1976 je dobil priznanje za požrtvovalno in uspešno delo v Lovski družini, dest let kasneje pa ga je ta imenovala tudi za svojega častnega člana. Letos ga je ob

svoji 50-letnici Lovskega društva Dobropolje Lovska zveza Slovenije odlikovala z REDOM ZASLUG II. STOPNJE, saj je edini še živeči ustanovitelj Lovske družine Dobropolje.

Bogato in polno življenje ne vzbuja v človeku na starost le nostalgije po prejš-

G. Piko čestita za priznanje ge. Ani Šteh

Izročitev priznanja g. Ponikvarju

Od leve proti desni:

Milica
Ponikvar,
Ana Šteh,
Konrad Piko,
Alojz
Ponikvar,
Julka
Tomšič

Mladinska stran

EVROPSKO SREČANJE MLADIH V STUTTGARTU

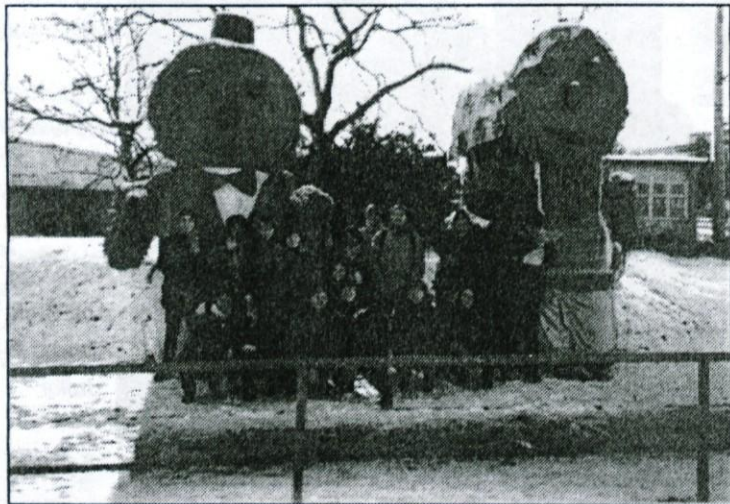
Od 28.12.'96 do 1.1.1997 je v Stuttgartu potekalo 18. evropsko srečanje mladih. Okoli 70.000 mladih je letos prišlo na to romanje miru in zaupanja, ki ga vsak konec leta organizirajo bratje Taizejske skupnosti.

Skupnost je po II. svetovni vojni ustano-

vil brat Roger v majhni vasici Taiz v Franciji. Ta vasica je v 70. letih postala zbirališče mladih, ki so iskali živo krščansko duhovnost. Taiz je v teh letih postal pravi center, zbirališče mladih in kraj molitve. Na poseben način pa skuša zblížati mlade Evropejce in prebivalce mest tudi vsakoltno Evropsko srečanje.

Med 2000 Slovenci je bilo v Stuttgartu tudi 18 Dobropoljcev in naš kaplan Jernej.

V Nemčijo in domov nas je peljal poseben avtobus, skupaj z mladimi iz sosednjih župnij (Velike Lašče, Ribnica, Dolenja vas, Kočevje, Struge, ...). Naše romanje smo začeli z mašo na Brezjah, kjer je vsem slovenskim romarjem podelil blagoslov nadškof Šuštar. V Stuttgartu so nas v svoje domove sprejele pri-

jazne družine. Dopoldne smo sodelovali pri bogoslužju in v skupinah v župniji, kjer smo stanovali, popoldne pa smo odšli na kraj molitev, kjer smo imeli tudi kosilo in večerjo. Po končanih molitvah smo odhajali v družine, kjer so nas čakali gostitelji. Klepetanje se je ponavadi zavleklo pozno v noč in zato je bilo jutranje vstajanje ena bolj napornih stvari. Podali smo se tudi na kakšen raziskovalni pohod v mesto in po trgovinah. Vendar nam mraz ni dopuščal predolgih sprehodov.

Letošnje srečanje je bilo še posebej usmerjeno v povezovanje kristjanov. Tudi mi smo imeli to nalogo, saj smo živeli v evangeličanskih župnijah. Srečanje z njihovim načinom bogoslužja in molitve je bila za nas popolnoma nova izkušnja. Videli pa smo tudi, da med nami ni nepremostljivih razlik ampak, da smo vsi bratje in sestre v Kristusu. Tudi brat Roger je v svojem pismu in nagovorih zelo poudarjal ljubezen in spravo med ljudmi. Postavil je tudi zelo izzivalno vprašanje: »Kakšna je prihodnost za kristjane, če ni ljubezni?«

Tina Šuštar, foto: Matjaž Tabak

NAGRADNO VPRAŠANJE

Most na Britanski reki Cam, ki je pritok reke Onse je dal ime eni najimenitnejših univerz, ki so jo ustanovili v 13. stoletju. Po kateri univerzi sprašujemo? Odgovore pošljite do 15.2.'97 na naslov Mladinska veroučna skupina, Videm 33, Videm. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali lepe nagrade.

Vesna & Urška

NAJ PIŠEJO IN GOVORIJO, KAR HOČEJO, PRIMOŽ BO OSTAL TAKŠEN, KOT JE!

Novinar verskega tednika Družina je bil na obisku pri slovenskem junaku v smučarskih skokih Primožu Peterki in njegovi družini v Prikrnicah pri Moravčah. Na mladinski strani objavljamo kratek povzetek tega srečanja. Več lahko preberete v 4. številki Družine.

Primož si je po dveh švicarskih zmagah vzel štirinajst dni »počitka«. Ta počitek je

res lahko le v narekovajih, saj bi tudi med »skakalnimi počitnicami« rad nadoknadil čimveč zamujenih šolskih dni. Ga je kaj strah, da bi ga zdaj, ko se je odpovedal štirim tekmam na Japonskem, drugi preveč prehiteli? »Jih bom pa spet ujel,« izstrelil. Sam dobro ve, da v vsej sezoni s takšnim tempom ne bi mogel zdržati.

Vprašanje se je zastavljalo kar samo od sebe: kako takemu mlademu fantu uspe priti do sedmih zmag v svetovnem pokalu? Kaj botruje takemu uspehu? Veliko truda, pravi Primož. »Pa veliiiiik (sreče)!« Verjetno so v igri še drugi dejavniki. Skromen, kot je, Primož talenta ne omeni. Veliko seveda pomeni domača družina. Takoj se vidi, da se imajo radi med seboj. Še posebej bratje radi pokažejo, da so navezani drug na drugega. Boštjan se prav rad pocrklja pri Primožu... Fantje pri starših najdejo podporo. Tudi takrat, ko še ni prav nič kazalo, da bo Primož kdaj stal na zmagovalnih stopničkah svetovnega pokala, sta Ivanka in Tone vztrajala, čeprav ni bilo vedno lahko. Mami je sicer mislila, da se bo Primoževo navdušenje za skakanje po osnovni šoli poleglo, pa se je uštel. S skrbjo spremlja še zlasti sinove poti po nevarnih cestah. A vendar zaupa v Božje in Marijino varstvo. Ko smo se sprehodili v Urošovo (mimogrede, tudi Uroš hitro stopa po stopinjah starejšega brata, saj je že zdaj, na začetku srednje šole, v državni reprezentanci) in Primoževo sobo, smo nad posteljo opazili podobe brezjanske Marije in angela varuha. »Naj ju Marija varuje!« pravi mami.

Tudi oče skrbno bdi nad sinovi. Najprej mora poskrbeti za kruh v domači kovinar-

ski delavnici. »Za lumparije in gostilne ni časa, ker je treba delat!« pove. Po prvi Primoževi zmagi so ga novinarji iskali po vseh moravških gostilnah, a ga tam niso našli, saj je bil doma.

Miru ni več tistega, kot so ga imeli prej. In tudi anonimni niso več, doda mami. »Pa me ustavljajo in sprašujejo: A zdaj si pa slavna mama. To me zelo moti.«

Prav gotovo je pred Primožem še lepa prihodnost. Je kdaj sanjal o tem, da bo ne-

koč na zmagovalnih stopničkah? Je sanjal, je že sanjal. Pa razmišljal tudi. Pravzaprav je verjel v to. »Pa če še malo več povem,« pravi, »tudi vedel sem, da bom dober. Ni sem sicer vedel, da bom tako zelo dober, ampak da bom kdaj prišel med deseterico, to sem vedel.«

Čeprav je bil prve zmage najbolj vesel, pa se, kot pravi razveseli vsake znova. Tudi mi z njim.

Marjan Pogačnik

PRIJATELJI, KAM PLUJEMO

Pred nekaj tedni smo po naših domovih zopet zamenjali koledarje. Polni upanja in pričakovanja smo stopili v leto 1997. V starem letu se je zgodilo marsikaj. Mnogi so dosegli uspehe, prav tako tudi neuspehe in razočaranja. Obiskal nas je tudi Sveti oče in nam naročil, naj se ljubimo med seboj. V času predvolilnega boja smo mnogi več ur presedeli pred televizorjem in poslušali obljube naših strank. Po volitvah se je izkazalo, da je naš narod razklan na dva tabora, vendar kljub temu smo po čudnem in vprašljivem razpletu dogodkov dobili mandatarja in sedaj čakamo nove vlade. Veliko se je v prejšnjem letu govorilo o novi šolski zakonodaji. Strokovnjaki se prepirajo o tem, kateri predmeti so potrebni, kateri ne, kaj bi bilo treba opustiti, kaj obnoviti in kaj vpeljati novega v osnovnošolski urnik.

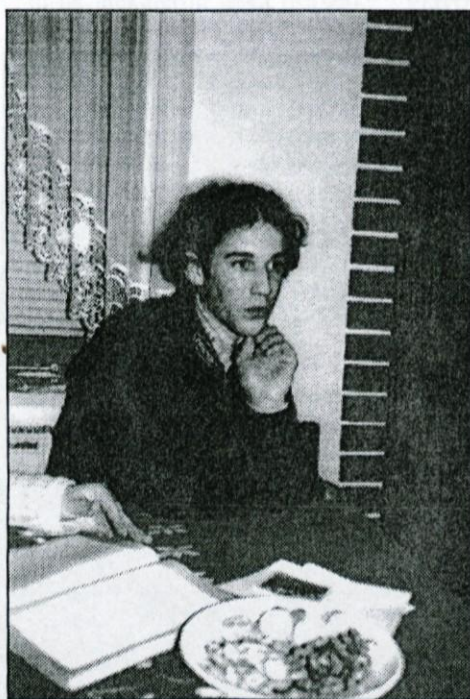
Lani si je vzelo življenje ogromno ljudi, samo v mesecu juliju je po lastni volji ugasnilo nad devetdeset življenj. V naši, Dobropoljski župniji, se je v tem letu poročilo le 10 parov, krščenih je bilo le 22 otrok iz naše župnije, cerkveno pa je bilo pokopanih kar 28 faranov. Podobno stanje velja tudi za celotno našo državo. Kaj se dogaja z nami? Kam nas bo to pripeljalo, kam plujemo?! Vsi se trudimo za boljši jutri, spremljamo dogodke v svetu in politiki, prepiramo se o tem, kakšni bi morali biti zakoni, kakšna bi morala biti nova šola, poslušamo ljudi, ki nam govorijo o ljubezni, trudimo se za boljši standard, lepšo hišo, hitrejši avto ... vendar zakaj?!

Spočetje pomeni začetek novega človeka. V tem trenutku se začne človekova življenjska pot. To je neizpodbitno dejstvo, ki ga mnogi na žalost zanikajo. Kakšno veselje pomeni rojstvo, trenutek, ko se devetmesečni človek rodi na svet. Človek, ki je nekaj tako velikega, da si podreja ves svet

in posega že v vesolje. Vsak človek je edinstven, je unikat! Velikokrat razmišljam o tem, da sodobnemu človeku življenje ne pomeni veliko. Koliko je družin, ki so brez otrok, ali pa imajo le enega, kvečjemu dva. Vprašam vas, zakonci takšnih družin: »Ali se ne zavedate svoje odgovornosti, ali ne veste, kam nas lahko to pripelje?« Vem, da boste mnogi sami pri sebi na to vprašanje odgovorili nekako takole: »Kaj pa nam ta sedemnajstletnik nekaj »naklada«! Kaj ne ve, kakšni časi so danes, da ni denarja, da lahko vsak čas izgubimo službo...« Vendar ti odgovori niso dejanski vzrok, saj se ravno družine z nižjim socialnim statusom odločajo za več otrok. Mislim, da vsem, ki si prave družine ne ustvarijo zaradi takšnih izgovorov, manjka prava ljubezen. Zakon brez otrok ne more biti srečen, saj so ravno otroci sad zrele ljubezni med zakonca in pomenijo blagoslov za celo družino.

Ko sem jaz obiskoval OŠ na Vidmu, nas je bilo v dveh razredih nekaj več kot 40 učencev. Čez 12 let bo to število razpolovljeno. Ali se sploh zavedamo, kaj pomeni le 20 rojenih otrok v enem letu za tako veliko dolino, kot je Dobropolje. G. župnik je v Oznanilih lepo zapisal: »Kaj nam pomaga, če bomo imeli lepe domove, če bodo ti domovi prazni, mi pa v razkošju osamljeni. Ne bojmo se življenja.« Da ne bojmo se življenja. Zakonci odločite se za novo življenje, da otroški smeh v naši dolini ne bo zamrl. Morda bo včasih tudi težko, vendar vedite, z ljubeznijo, ki je potrpežljiva, iskrena in resnična, se lahko premagata tudi največje ovire, ki se nam postavijo na poti proti našim ciljem. V prihodnje bi bilo treba več pozornosti nameniti družini, kot osnovni celici človeške družbe. Če tega ne bomo storili, bomo prej ali slej z družinami vred pokopali tudi družbo in seveda tudi sami sebe!

Janez Tomšič

Sedmi nacionalni otroški parlament

V četrtek, 19. decembra 1996, so se nekaj pred deseto uro odprla vrata velike dvorane Državnega zbora. Vanjo je bilo povabljenih okoli 120 mladih. Večinoma smo bili učenci sedmih in osmih razredov osnovnih šol. Mladi iz vseh koncev Slovenije smo se za dobre tri ure spremenili v poslance, še več pa je bilo nas poslank.

To je bil po vrsti že sedmi otroški parlament. S pomočjo poslancev in poslank iz naših vrst ga je vodil dr. Zoran Pavlovič, predsednik Komisije za otrokove pravice pri ZPMS. Prisotni so bili tudi nekateri poslanci DZ, ki so nas pozdravili na začetku. To so bili: predsednik DZ Janez Podobnik, predsednica ZPMS Vika Potočnik in dr. Slavko Gaber, minister za šolstvo in šport, ki je kasneje tudi odgovarjal na nekatera naša vprašanja. Prisoten je bil tudi dr. Drago Čepar iz Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in še nekateri svetniki iz Državnega sveta.

Najprej smo pregledali sklepe šestega otroškega parlamenta, nato pa so nam "višje sile" (ministri) predstavili, kaj se je na področju uživanja alkohola, cigaret in drog, ki so bili tema prejšnjega otroškega parlamenta, že spremenilo in kaj se še spreminja. Sprejet je bil na primer novi zakon o prepovedi kajenja v javnih prostorih. Zdravstvo se je borilo proti zasvojenosti s seminarji in projekti, kot je akcija Veter v laseh. Za odvisnike pa so organizirali poletne šole, terensko delo, skupinske izlete in seveda zdravljenje. Obljubili so nam

mladinsko kartico, ko naj bi jo dobili v letošnjem letu. Omogočila naj bi razne popuste v kinodvoranah, gledališčih, trgovinah, pri prevozih, izletih do 26. leta itd. Nastajajo tudi novi mladinski centri.

Tema letošnjega parlamenta je bila "Imam pravico, imaš pravico". Govorili smo o naših pravicah. Veliko smo govorili prav o šoli. Bili smo proti ukinitvi vzgojnih predmetov v šoli. Izrazili smo željo za humanejši prestop iz osnovne na srednjo šolo, pravico do izobraževanja itd. Želeli bi varuha človekovih pravic, dotaknili smo se "varne poti v šolo". Policisti naj bi za to skrbeli skozi vse leto in ne samo v začetku šolskega leta. Predlagali smo boljše zdravstveno oskrbo, predvsem zobozdravstvo nas ne zadovoljuje. Mislimo, da imamo pravico do počitniškega dela pred 14. letom. Zanimalo nas je kaj o idilični brezplačni šoli. Učbeniki bi se morali poceniti. Želimo si napovedanega spraševanja in več časa za interesne dejavnosti. Športniki hočejo status športnika, saj jim treningi "poberejo" vse preveč časa, ki bi ga sicer namenili učenju. Želimo otroške parlamente in več državnih otroških parlamentov. Pogovarjali smo se tudi o ocenjevanju vedenja od 1 do 5, vendar se večina s tem ni strinjala. Zanimalo nas je tu-

di, zakaj učitelji smejo zamujati.

In še mnogo smo se pogovarjali in razpravljali na tem parlamentu. Sedaj samo še čakamo, kaj bo od tega sprejel Državni zbor. Na koncu smo izbrali še temo za naslednji otroški parlament. Verjeli ali ne, tudi telovadili in peli smo v dvorani Državnega zbora. Za to je poskrbel Jani Kovačič.

Vilma Šuštar, 8.b OŠ Videm

Kako razmišljajo o sreči učenci 1.b razreda

KAJ JE ZATE SREČA?

Da imam rada mamico. (Brina)
Da imam očala in rokavice. (Danijel)
Da mi je mami prinesla punčko. (Sara)
Ko je v hiši vse pospravljeno. (Janez)
Da hodim v šolo. (Erika, Sabina, Katja)
Da imamo v šoli miško. (Irena)
Ko dobim v šoli petico. (Petra, oiga)
Ko mi kdo prinese avtek. Sreča je zlato. (Sandi)
Ko smo veseli. (Avlina, Klemen)
Hiša in omara z igračkami. (Gregor)
Božič in novo leto. (Klemen)
Ko grem na morje. Da je učiteljica dobra. (Gregor)

Učenci 1. b razreda

DONATORJI, KI SO OMOGOČILI IZVEDBO TABORA, KI GA JE ORGANIZIRAL CENTER ZA SOCIALNO DELO GROSUPLJE

Poleg že objavljenih v enih prejšnjih številkih so tabor omogočili še:

DALJA, Grosuplje
FOTO KRALJ, Grosuplje
FOTO ROZMAM, Grosuplje
GROTEX, Grosuplje
GPG, GROSUPLJE

PISMA BRALCEV

Naj živijo lovci, psi in srne

Čisto pred kratkim so v eni od dobrepoljskih vasi izginiti štiri psi. Čez dva dni se je eden od njih vrnil s štirimi šibrami v telesu. Iz tega se je dalo sklepati, da so prišli na muho nekemu lovcu.

Zima je in srnjad je sestradana, poleg tega je v snegu lahek plen »pasjih band«. Na tem mestu resno pozivam vse lastnike psov, pasemskih in mešancev, da na svoje pse izredno pazijo, ker če imajo radi svojega psa, imajo gotovo radi tudi tako ljubke živali, kot so srne. Po drugi strani pa imajo lovci lep izgovor, da lahko nekaznovano pobijajo pse. Odkar sem v Dobropolju, so nam ustrelili tri pse, koker španijelko pa mi je nekdo povozil in ni bil niti toliko prijazen, da bi se ustavil in opravičil. V naselju je omejitvev 40 km na uro. Ampak koker španijel je majhen pes in zaradi njega ne razbiješ avta, pes je pa tako samo pes, a ne?

Da se vrnem k pobojem psov, ker to je tudi namen mojega pisanja. Namreč na deželi ima skoraj vsaka hiša psa in nekateri lepo skrbijo zanje, drugi tudi ne, nekaterim je za psa žal, drugim je vseeno, če ga zadene krogla. Pišem v imenu tistih, ki imamo psa za prijatelja in nam ni vseeno, če nam štiri mesece starega mladiča nekdo tako rekoč ustrelj pred očmi v gozdu, ko nabiramo gobe ali pa celo na naši lastni parceli, ko nas, ki smo v bližini, lovec slučajno ne vidi. Krivca seveda nikoli ne vidimo. On ima namreč puško, ki mori od daleč. Vsakega psa, ki ga lovci ustrelijo, bi po pravilih morali predati veterinarski službi, poiskati lastnika psa in od lastnika zahtevati odškodnino za škodo, ki jo je pes povzročil. Ker je ravno v tem primeru »postreljene pasje bande« eden od lastnikov svojega psa iskal tudi na veterinar-

ski postaji v Grosupljem, in tam seveda ni dobil nobene informacije, sklepam, da verjetno to ni praksa naših lovcev na pse.

Tole, kar bom napisala zdaj, je seveda moje osebno mnenje.

Narava se je brez puškarjenja lovcev po gozdovih čisto dobro znašla. Človek pa seveda mora uveljaviti svoj lastni red, ki je vedno skregan z zakoni narave. Res lovci pozimi divjad krmijo, kot kmet pujska v hlevu. Kmet ve, da bo prašička pojedel, lovec pa ve, da bo potem lahko streljal. Divjačina je končno tudi eno naših najbolj cenjenih izvoznih surovin, ki prinaša zajeten kup deviz.

Otroke učijo, da so lovci humani ljudje, ki streljajo samo uboge bolne živali in skrbijo za ravnotežje v naravi. Jaz nisem več otrok in vem, da streljajo najlepše jelene, takšne, ki bi zagotovo imeli močno zdravo potomstvo. Vem, da so v teh krajih popolnoma iztrebili divjo mačko in da je padel pod streli tudi poslednji par štorkelj.

Čeprav sem si nakopala na glavo kritiko cele vojske obojnih lovcev, ki bodo na ne vem kaj zaprisegali, kako je uboj živali humano dejanje, je po mojem to živalski pranagon, ki sili psa, da lovi, ravno tako pa tudi človeka. Včasih so ljudje lovili, da so preživeli, zdaj pa lovijo, da potešijo svoje strasti. Žival je vedno v slabšem položaju, saj nima človekove inteligence. Človek ne ubija z nožem in lokom, ampak od daleč, z modernim orožjem. Noben človek, ki ga osreči smrt nečesa, kar živi in je del narave, kot smo tudi mi, ne more pričakovati, da se mu narava ne bo nekje drugje oddolžila za njegovo »humanost«.

Teh stvari ne govorim na pamet, ampak ker sem vsakemu

lovcu vedno povedala, kaj si mislim, sem ponavadi dobila postreženo z najbolj okrutnimi podrobnostmi, kako je kakšni srni najprej odtrgalo del noge, kako so medvedki jokali za mamico in podobno. Lovci imajo teh zgodb gotovo za zajetno kroniko.

Naj še dodam, da so med lovci tudi taki, ki so izvzeti iz

te kritike in se držijo pravil, ki so jih privzeli, ko so stopili v to vojsko, res pa je, da so manjšina.

Naj na koncu še enkrat opozorim lastnike psov, naj svojega prijatelja držijo doma, kajti srne rade živijo, prav tako tudi vaš pes, lovci pa so na pohodu.

Sandi Zalar

Naš kraj, december, 1996

Moja spremljevalka harmonika

V prejšnji številki glasila Naš kraj sem prebral pogovor z Jožetom Zevnikom. Pozoren sem postal na del pogovora, kjer g. Jože Zevnik odgovarja na vprašanje: »Ali to pomeni, da ste bili vsa ta leta, ko ste imeli svoj ansambel, tudi član godbe?«

V tem odgovoru je veliko njegovih besed polresničnih ali neresničnih. Popolnoma neresničen in izmišljen pa je njegov odgovor, citiram: »Nikoli tudi nisem dobil nobenih priznanj za svoje zasluge in dolgoletno delo pri godbi.« To seveda ni res. Sam sem pri godbi že kar nekaj let in poznam delo g. Jožeta Zevnika pri godbi. Vem tudi kdaj in katera priznanja je g. Jože Zevnik dobil za svoje delo pri godbi. Na to pa so me opozorili še nekateri godbeni-

ki. Kot predsednik Godbe Dobropolje sem dolžan pojasniti javnosti, da je g. Jože Zevnik na godbenih prireditvah v Jakličevem domu prejel že tri priznanja:

Najvišje priznanje za amatersko delo na glasbenem področju zlato Galusovo značko (leto 1987);

Priznanje za dolgoletno prizadevno delo pri godbi (leta 1987, ob 50-letnici godbe);

Priznanje za dolgoletno in marljivo delo v pihalnem orkestru (leta 1993, ob 60-letnici godbe).

Na voljo imam tudi fotografije, na katerih g. Zevnik dobi-va priznanja.

Godba Dobropolje
Andrej Škantelj

Kinološko društvo Grosuplje
obvešča lastnike psov, da organizira

ZAČETNI TEČAJ ŠOLANJA
PSOV.

Vpis in pričetek tečaja bo v petek,
7. februarja, ob 18. uri v Družbenem
domu na Taborski 3 v Grosuplju.

V tečaj bomo vpisovali vse pse starejše od 8 mesecev ne glede na pasmo in poreklo. Morebitne dodatne informacije lahko dobite po tel. 773 -255. Istočasno pripravljamo za širši krog ljubiteljev psov predavanje na temo »NOTRANJI IN ZUNANJI ZAJEDALCI IN ODSTRANJEVANJE LE TEH«.

Predaval bo gospod Tomi Rumpf dr. vet. med.

Vabljeni!

Občni zbor Športnega društva Dobropolje

Športnih navdušencev ne manjka - Po uspešnem lanskem letu polno načrtov za naprej - Poudarek na rekreaciji in množičnosti.

ŠD Dobropolje je na svojem 2. občnem zboru, ki je bil 19. januarja, pregledalo in ocenilo svoje delo v letu 1996 in predstavilo plan dela za leto 1997.

Iz poročila predsednika ŠD je bilo razvidno, da se lahko pohvalijo z izredno uspešno dejavnostjo v letu 1996. Poleg uspelega skupnega projekta s Turističnim društvom Igre brez meja, s katerim je šel glas o Dobropolju po vsej Sloveniji in izven nje, so izvedli občinsko prvenstvo v malem nogometu in košarki ter organizirali medobčinsko prvenstvo v košarki, na katerem so osvojili prvo mesto. Potekal je tudi turnir v malem nogometu za veterane. V mesecu maju je bil teden športa z vrsto vsakodnevnih športnih dejavnosti, v katere so bili vključeni vsi – od predšolskih otrok do starejših. V okviru meseca športa pa je bil organiziran tudi kros. Udeleževali so se tudi tekmovanja izven občine. Tako je n.pr. namiznoteniška ekipa igrala v ljubljanski in medobčinski ligi, nogometna ekipa pa se je udeležila turnirja v Ljubljani, Žalni, Čušperku in na Vidmu in pri tem osvojila dve prvi mesti. Medobčinskega turnirja se je udeležila tudi ženska odbojarska ekipa. Zelo aktivna je bila tudi konjeniška sekcija, ki je organizirala jahanje preko celega leta, na več dirkah pa je dosegla lepe uspehe.

V telovadnici OŠ je potekala redna vadba treh moških in ene ženske skupine. Omeniti pa je treba tudi dve delovni akciji, ki jih je izvedlo ŠD. To je bilo čiščenje igrišča z okolico in popravilo košev.

Po sprejemu finančnega poročila so predstavili in sprejeli še plan dela za letošnje leto skupaj s finančnim načrtom. ŠD bo organiziralo tekmovanja po sekcijah v občinskem merilu, pri čemer se bodo ekipe poskušale uvrstiti na medobčinska tekmovanja. Predvidevajo se turnirji v nogometu,

košarki, odbojki, namiznem tenisu in konjeništvu. V zimskem času bo tudi letos redna vadba v šolski telovadnici, kar bo tudi najvišja postavka v proračunu. Nabaviti nameravajo še kakšno mizo za namizni tenis in nekaj žog. Nekaj sredstev bodo rabili še za izobraževanje, sicer pa računajo, da bodo v letošnjem letu razpolagali z zneskom 692.000 SIT. Del sredstev bodo dobili tudi s članarino, ki znaša 2000 SIT, za člane do 15 let pa 1000 SIT. V lanskem letu so imeli 99 članov, letos pa se je števílo povečalo na 120.

Govorili so tudi o zimskem športu, saj je v občini kar nekaj mladih skakalcev, vendar so ti vključeni v skakalni klub Račna, ker v občini ni pogojev za to, je pa perspektiva v smučarskih tekih, saj imamo odlične terene za to.

Občnega zbora se je udeležil tudi župan občine Anton Jakopič, ki je delovanje ŠD ocenil zelo pohvalno in pri tem obljubil, da bo občina podpirala šport v največji možni meri, seveda pa je treba upoštevati dejstvo, da je interes države, da se finančno podpre v glavnem osnovnošolsko in mladinsko športno dejavnost.

Na občnem zboru je bila močno izpostavljena potreba po ureditvi igrišča (nova mreža), klubskih prostorov in slačilnic ob igrišču, zato je bil sprejet sklep, da bodo poslali pisno vlogo na občinski svet, ki naj bi sprejel ustrezno rešitev glede teh problemov. Podprta je bila tudi pobuda Slaveca Palčarja, da bi se uredila razsvetljava na igrišču.

Prišlo pa je tudi do sprememb v upravnem odboru. Braneta Ternovška je na mestu tajnika zamenjala Stanka Kuplenk, v upravnem odboru pa ni več Antona Grandovca, na novo so imenovali Frenka Strnada in Damjana Strnada.

M. Steklasa

Odvoz odpadkov v zimskem času

Javno komunalno podjetje Grosuplje se pri opravljanju dejavnosti odvoza odpadkov v zimskem času sooča z nekaterimi težavami, na katere bi radi opozorili vse uporabnike storitev.

Zasnežene, večasih tudi poledenele ceste predstavljajo za polno naloženo smetarsko vozilo veliko težavo, zlasti na nekategoriziranih vaških in lokalnih cestah. Tako se večkrat zgodi, da vozilo ne more pripeljati do posameznih vasi in zaselkov. Prav tako se dogaja, da so posode, v katere uporabniki odlagajo odpadke, zametane s snegom, ki ga izvajalec zimske službe odrine iz zasnežene ceste. Posode so za uporabnike in izvajalce nedostopne, nekateri uporabniki zato brezbrizno odlagajo odpadke kar ob cesti poleg posode, kar nedvomno kvari izgled kraja in povzroča obilico težav ob ročnem odmetavanju odpadkov v vozilo. Težava nastopi tudi v primeru, ko uporabniki v posodo odložijo še tleči pepel, ki povzroči vžig in gorenje ostalih odpadkov.

Letošnja zima je bila vseskozi snežena in mrzla, temu primerno so bile tudi razmere na cestah in ob njih. Kar nekajkrat so bile ceste neočiščene in neprevozne, prav tako tudi poledenele. Takrat se je dogajalo, da ekipe niso mogle pobrati odpadkov iz vseh posod, ki bi jih sicer po urniku morale. Ker ekipe nimajo prostih terminov in delajo v izmenah tudi popoldne, so se posode praznile šele ob naslednjih obhodih. Zaradi zametanih posod z odrinjenim snegom ekipe niso mogle izprazniti vseh posod kljub dejstvu, da so po cesti prišli do njih. Večkrat se je tudi zgodilo, da ekipe

niso izpraznile polnih posod, iz katerih se je kadilo in katerih je tlel ali gorel ogenj. Z odlaganjem gorečih ali tlečih odpadkov lahko pride do vžiga odpadkov v vozilu in na centralni deponiji komunalnih odpadkov, posodo pa je potrebno nadomestiti ali popravljati.

Vse te nevednosti se lahko ob razumevanju in sodelovanju vseh zmanjšajo. Zato pozivamo vse uporabnike in izvajalce zimskih služb, da z vestnim in pravočasnim čiščenjem zasneženih in poledenelih cest, kakor tudi očiščenjem lokacij posod od nametnega snega pripomorejo k ustvarjanju razmer, v katerih se bo lahko izvajalo praznjenje in odvoz odpadkov na deponijo. Prav tako pozivamo uporabnike, da očistijo

lokacije zbirnih posod in s tem omogočijo odlaganje in praznjenje odpadkov. Tleči pepel ne sodi v zbirne posode za odpadke, uporabniki naj ga začasno deponirajo na priročni lokaciji ali pa ga uporabijo v druge namene.

Na koncu bi se radi zahvalili vsem, ki so nam v tej zimi na kakršen koli način pomagali, da se je dejavnost zbiranja in odvoza komunalnih odpadkov izvajala brez večjih težav. Majhne težave in nepravilnosti pa bomo morali v zadovoljstvo vseh s skupnimi močmi odpraviti.

*JKP Grosuplje
Vodja službe komunalne oskrbe:
Tomaž Rigler*

Policijska pristojnost na območju Strug

Območje Strug za zdaj še pokrivajo policisti iz obeh policijskih postaj Grosuplja in Kočevja - Na srečo je potrebnih malo intervencij.

V Dobropolju je bil 10. decembra posvet s predstavniki policijskih postaj iz Grosuplja in Kočevja. Poleg župana Antona Jakopiča in tajnika Antona Rusa so bili prisotni komandir policijske postaje Kočevje Mirko Ješelnik, komandir PP Grosuplje Milan Stojakovič, vodja policijskega okoliša za območje Strug iz PP Kočevje Bojan Lešnjak in vodja policijske pisarne Dobropolje Marjan Vlašič.

Območje Strug, ki je še vedno v pristojnosti PP Kočevje, bi moralo spadati pod Grosuplje. Na ta problem so že opozorili Ministrstvo za notranje zadeve. Ti pa so jim pojasnili, da bo treba počakati na reorganizacijo upravnih enot, to je na določitev območij novih upravnih enot. Vsi so se strinjali, da bi do tega moralo priti čim prej.

V pogovoru je bilo tudi ugotovljeno, da je na območju celotne občine sorazmerno malo prometnih nesreč in še te večinoma nimajo hujših posledic. Pa tudi kršitev javnega reda in mira ter dru-

gih kriminalnih dejanj je manj kot na ostalem območju obeh policijskih postaj.

Prisotni se niso mogli izogniti trenutno pereči problematiki v občini - tako imenovanih "ležečih policajev". Glede tega so menili, naj bi bile te omejitve le tam, kjer so res nujno potrebne in ko so izčrpane vse ostale možnosti.

M. Steklasa

Črna kronika

Prazniki so minili brez odmevnejših dogodkov. Kljub temu je policija imela v tistih dneh veliko dela ob sneženju na zasneženih in spolzkih cestah z vozniki, ki hitrosti vožnje niso prilagodili razmeram in so se zapletli v prometne nesreče. K sreči so se zgodile le nesreče z zvito pločevino in je sedaj marsikatero vozilo že popravljeno in v prometu. Ker pa zime še ni konec, bo potrebno hitrost vožnje prilagajati lastnostim in stanju ceste, vidljivosti, preglednosti, vremenskim razmeram, stanju vozila in tovora, gostoti prometa in drugim prometnim razmeram v tem času.

Prazniki so bili tudi v znamenju metanja petard, spuščanja raket in uporabe drugih pirotehničnih izdelkov. Tega sicer ni bilo veliko, kljub temu pa so policisti zabeležili eno obvestilo o metanju petard, ki je motilo občane v občini Dobropolje.

Policisti se na tem mestu zahvaljujemo vsem, ki so se odpovedali nabavi in uporabi teh izdelkov in so tako prispevali svoj delež k večjemu miru, varnosti občanov in varnosti njihovega premoženja.

1. 1. 97 v zgodnjih jutranjih urah je občan iz Strug zmotil novoletno zabavo mladih Videmčanov v gasilskem domu na Vidmu. Mladenič je nepovabljen prišel na zabavo v družbi dveh spremljevalcev. Ob vstopu ga je domačin opozoril, da je v domu interna zabava. V zahvalo za opozorilo je mladenič s pestjo položil domačina na tla, nato pa v svojem spremstvu gasilski dom zapustil. Za zabavo v najdaljši noči bo dobil račun od sodnika za prekrške.

13. 1. 97 Oskrbovavec Delovnovarstvenega zavoda v Ponikvah je v pijanem stanju poskrbel za popoldansko zabavo ostalih oskrbovancev. Med vpitjem jim je grozil, da jih bo ubil, pri tem pa se je metal po tleh. Možeje v modrem so ga umirili in napotili k popoldanskemu počitku. Ceno predstave pa bo določil sodnik.

18. 1. 97 Domačinka iz Ponikev je tega večera zmotila mir v družini svojega sina tako, tako da je njega in snaho zmerjala, po slovesu pa jima je namerno razbila steklo v vratih. Ob prihodu policistov intervencija ni bila več potrebna, ker je kršiteljica že počivala.

Policijska postaja Grosuplje

Na podlagi drugega odstavka 51. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št.: 18/84, 37/85 in 29/86 in Uradni list RS, št.: 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 29/95), 6.

člena Navodila o merilih zato, kaj se lahko šteje za objekte oziroma posege v prostor, za katere po zakonu ni potrebno lokacijsko dovoljenje in kaj se lahko šteje za pomožne objekte (Uradni list SRS, št. 27/85) in 16. in 90. člena statuta občine Dobropolje (Uradni list RS, št. 26/95) je občinski svet občine Dobropolje na svoji 26.seji dne 27.12.1996 sprejel

ODLOK

O DOLOČITVI POMOŽNIH OBJEKTOV

1. člen

S tem odlokom določamo vrsto, namen, največjo velikost in način gradnje pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin, ki niso namenjeni njihovi bivalni rabi, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje in zadostuje priglasičev.

2. člen

Za pomožne objekte za potrebe občanov in njihovih družin se štejejo:

- drvarnice, vrtno lope, garaže, če ne presegajo skupne tlorisne površine 30 m². Objekt je lahko lesen ali zidan, v razmerju stranic vsaj 1:1,5, pritrilčen, v sklopu ali na robu funkcionalnih zemljišč stanovanjskih in gospodarskih objektov; tipološko prilagojene

- pesjaki, kurniki in zajčniki, če ne presegajo 10 m² skupne tlorisne površine, objekt je lesen ali zidan, pritrilčen, v sklopu stanovanjskih in gospodarskih objektov na območjih, kjer reja ni prepovedana s posebnim predpisom;

- vrtno in dvorišče ograje, oporni zidovi, žive meje, do višine 1 m, od roba utrjenega cestišča odmaknjene vsaj 1m, prilagojene tipologiji naselja. Ograje iz odpadnih materialov niso dovoljene;

- vetrolove, nadstrešnice nad vhodi v stanovanjske hiše, pergole, markize,

- sončni kolektorji, sončne celice, satelitske antene

- frčade in strešna okna, če ne obsegajo več kot 20% strešne površine in ne segajo preko obstoječega slemen;

- nadstreški, pokrite terase, pokriti parkirni prostori ipd. do tlorisne velikosti 50m² s tem, da so izvedeni iz lesenih ali kovinskih elementov na točkovnih temeljih;

- svinjaki, hlevi za drobnico, kašče, lope za shrambo sena, stelje, poljščin, strojev in orodja, če skupna površina ne presega 30 m², če so pritrilčno grajeni, v razmerju stranic vsaj 1:1,5, v sklopu ali na robu funkcionalnih zemljišč stanovanjskih in gospodarskih objektov; tipološko prilagojene
- montažni silosi za krmo, ki ne presegajo

višine sosednjih objektov; pokriti silosi za krmo do 35 m² tlorisne površine, višina korita na sme presegati kote terena za več kot 1,5m; odprti silosi za krmo do 80 m² tlorisne površine in do 1,5 m višine nad terenom;

- prestavitve obstoječih kozolcev in postavitev novih, tipološko ustreznih, do površine 50m²

- leseni čebelnjaki, pritrilčni, v širini 3 m in v dolžini do 5m, ki predstavljajo funkcionalno dopolnitev objektov kmetijskega gospodarstva; v soglasju z vsemi neposrednimi mejaši

- montažni rastlinjaki, tople grede, do maksimalne skupne površine 40m²

- manjše agromelioracije, pri katerih s finančnimi sredstvi ne sodeluje Ministrstvo za kmetijstvo

- lope za vrtno orodje na vrtačarskih površinah, ki so določene s prostorsko dokumentacijo;

- montažni bazeni, do 20m², z vkopom do 1m, v sklopu ali na robu funkcionalnih zemljišč stanovanjskih objektov;

- gradnja komunalnih naprav in objektov, ki niso primarne in sekundarne rabe;

- greznic in malih čistilnih naprav za čiščenje komunalnih in odpadnih voda, do 50PE;

- gnojnične jame ter gnojišča za potrebe kmetijskih gospodarstev;

- higienske kapnice;

- mali plinski rezervoarji do 5 m³, z izvedbo priključka na objekt; rezervoarji za kurilno olje do 5 m³;

- montažne nadstrešnice na avtobusnih postajališčih

- spominske plošče, umetniška dela, znamenja in obeležja

- ureditev vaških pokopališč, ki ne zahtevajo večjih ureditvenih del

- plakatna in oglasna mesta, neprometni znaki, če lastniki objektov ali parcel s postavitvijo soglašajo

- tlakovanje in talne ureditve funkcionalnih zemljišč k zgradbam

Za pomožne objekte iz prejšnjih točk ni potrebno lokacijsko dovoljenje ob upoštevanju predpogojev, da ti pomožni objekti:

- ne poslabšujejo pogojev rabe zemljišč, sosednjih objektov in naprav;

- ne potrebujejo novih komunalnih in drugih priključkov na javne komunalne objekte in naprave;

- zaradi enostavne konstrukcije in velikosti ne potrebujejo posebnega statičnega in drugega gradbeno tehničnega preverjanja.

3. člen

Odmik pomožnega objekta od sosedove parcelne meje mora biti najmanj 3m, ob soglasju sosedu pa je lahko ta odmik tudi manjši.

Če ne ovira normalne rabe zemljišča je odmik plakatnega, oglasnega mesta ali neprometnega znaka, za katerega ni potrebno pridobiti sosedovega soglasja 1m ali več.

Odmik ograj, plakatnih in oglasnih mest ter neprometnih znakov od komunikacij mo-

ra biti v skladu z zakonom o cestah, odmik od sosednjih zemljišč pa mora biti takšen, da omenjeni objekti ne ovirajo normalne uporabe tega zemljišča in da pri postavitvi in vzdrževanju ni potrebno uporabljati sosedovega zemljišča. Odmik ograj od sosednjih kmetijskih zemljišč - njiva, travnik, pašnik, pa mora biti zaradi nemotene obdelave najmanj 80 cm. V soglasju s sosedom se lahko ograja postavi na meji.

Odmik ostalih pomožnih objektov iz 2. člena tega odloka, pa mora biti od sosedove parcelne meje najmanj 3m, ob soglasju sosedu, pa je lahko ta odmik tudi manjši.

4. člen

Gradnja objektov in drugih posegov v prostor ter gradnja pomožnih objektov iz prejšnjega člena je možna, če ni v nasprotju z veljavno prostorsko dokumentacijo ter če so izpolnjeni vsi pogoji iz 62. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor.

Priglasitev del po tem odloku mora vsebovati:

- urbanistično mnenje občinskega urada za prostor, ki vsebuje opis posega, skico posega s kotiranimi odmiki, grafične mikroreditve (če so potrebne) in potrebna soglasja

- kopijo katastrskega načrta

- dokazilo o razpolaganju z zemljiščem.

5. člen

V smislu 62. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor upravni organ, pristojen za urbanizem po ugotovitvi, da za nameravana dela zadostuje priglasičev ter da dela niso v nasprotju s prostorskim izvedbenim aktom in da z njimi ne bodo prizadete pravice ali interesi drugih oseb, izda o tem investitorju potrdilo, sicer pa mu izdajo potrdila z odločbo zavrne.

Potrdilo preneha veljati, če investitor s priglasičevimi deli ne začne v enem letu po prejemu potrdila.

6. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna urbanistična inšpekcija.

7. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati: Odlok o določitvi pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin, (Uradni list SRS, št. 43/86), ter Odlok o pomožnih objektih, napravah in drugih posegih v prostor v Občini Kočevje, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje (Ur.l. RS 68/94).

8. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka: 352-3/96

Datum: 27.12.1996

*Predsednik Občinskega sveta
Občine Dobropolje
Brane Brodnik dipl. ing.*

IN MEMORIAM

Jože Štih
(1969 - 1997)

*"Obtožujem vas,
ker ste ubili ptice,
ki so letele
višje,
vedno višje..." (K.K.)*

*Dan za dnevom mineva, le tebe ni več. V samoti se dneva sprašujem: Zakaj?
Zakaj, ki sprašuje in išče odgovor. Zakaj, ki tolaži in očita. Zakaj, ki molči!
Zakaj so nekaterim prijazne besede celo življenje, drugim ... prepozno? Zakaj nekateri brez truda žanjejo čast in denar, drugi le molk in prezir?
Zakaj se prav tistim, ki nosijo v sebi vrelce življenja, nihče ne posveča, zakaj je nagrada za njihovo delo le ... sveča!
Poet, ki smo ga vsi poznali, a vsakdo po svoje. Prijatelj, ki smo ga vsi imeli radi,
a vsakdo po svoje. Fant, ki smo ga vsi ljubili, a vsakdo po svoje. ČLOVEK. Človek, osamljen med množico, osamljen med "prijatelji".
Rabil je pomoč. Ne denar, ne čas, temveč NAS! Iskal nas je in nas ni našel.
Našel je silhuete tresoče se za svoj denar in računajoče s pogledom na uro.
Rabil je POGOVOR. Ne medijev, ne informacij, temveč NAS. Iskal nas je in našel vreme, politiko in slabo družbo. Zaman se čudimo zdaj tvojim pesmim, zaman se skušamo oprati, ko naša "svoboda" blati in tvoja pesem opominja.
Kot družba spet smo pogrnila na izpitu iz ljubezni. Mar nam bo človek vedno tekmeč? Beseda brat pa vezana na kri?
Rad živel bi, kot je živel on. Mirno, tiho in pošteno.
Ljubezen lepo, neizpeto ...*

Aleksander

Postoj

Postoj vsaj za trenutek popotnik da vidim iskro v tvojih očeh da mi nasmeh zbistri solzo v mojih očeh postoj. Glej črn oblak za teboj ti on krati misli te kuje. Plašen si se bojiš zamolklega vodnjaka ali žvižga siren. Tvoja malha je prazna strah te žre čemu vprašam te čemu? Tudi jaz še nisem videl zakladnice tudi v meni je umrl sij. V svetlobo ne verjamem več imam pa upanje. Čudno čudno se mi nasmihaj ko pa vem da te žre. In zmaj te bo požrl ognjeni zublji ti bodo odgnali misli. Umrl boš v sebi. Postoj popotnik da ti vrnem nasmeh.

Jože Štih

*Srce je dalo vse, kar je imelo,
daj Bog, da bi na božjem nebu našlo vse,
kar tukaj je zastoj iskal.*

ZAHVALA

V cvetu mladosti nas je nepričakovano zapustil dragi sin, brat in stric

JOŽE ŠTIH

Ob njegovi prerani smrti se toplo zahvaljujemo sosedom in vaščanom za tolažbo, pomoč in skupno molitev. Hvala vsem sorodnikom in prijateljem za darovano cvetje, sveče, materialno pomoč ter za številna izrečena ustna in pisna sožalja. Najlepše se zahvaljujemo g. župniku za lep pogrebni obred in besede slovesa, moškemu pevskemu zboru za ganljivo petje ter ge. Pavlini Novak za občuteno interpretacijo njenih pesmi. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in ga imeli radi.

Vsi njegovi

Videm , 20. 1. 1997

ZAHVALA

ob smrti naše drage mame, stare mame in prababice

ALBINE HOČEVAR iz Podgore

Ob njeni nenadni smrti se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sovaščanom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje, darovano cvetje in sveče. Še posebno se zahvaljujemo vsem tistim sorodnikom, ki so nam tako nesebično pomagali v naši žalosti in stiski. Najlepša zahvala tudi g. župniku za lep pogrebni obred, pevskemu zboru Rafko Fabiani ter vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

KINOPROGRAM ZA MESEC FEBRUAR 97

KINO "DOBREPOLJE" VIDEM 34

PETEK, 7. februar, ob 19.30 uri

ameriška socialna drama

TRAINSPOTTING

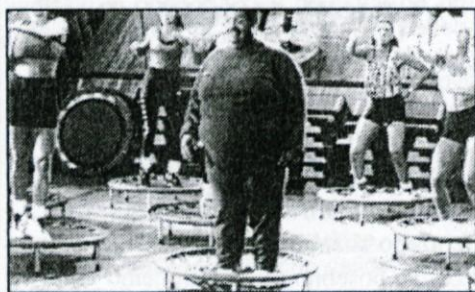
KRATKA OZNAKA: Socialna drama v stilu filmov PLITVI GROB in ŠUND, ki so nekakšni alternativni filmi in vzbujajo pozornost zlasti pri mladi publiki. Tudi ta film je po priljubljenosti in obisku v slovenskih kinematografih prijetno presenetil.

NEDELJA, 9. februar, ob 15. uri in 19.30 uri

ameriška nora komedija Eddija Murphya

TRČENI PROFESOR

KRATKA VSEBINA: Zgodba je preprosta in nekoliko spominja na film iz šestdesetih let "Dr. JERRYJA ČAROBNI NAPOJ". Debelušni profesor iznajde napoj, ki ga za nekaj ur spremeni v elegantnega suhega mladeniča. Napoj ponudi tudi preobilnim ženskam, ki za nekaj časa postanejo vitke krasotice. Tu pa se začnejo številni komični zapleti, ki se jim boste nasmejali do solz

...
Eddie Murphy igra šest različnih vlog, najdebelejše pa tudi najvitkejše in elegantne. Igra celo ženske. Maske so odlične.

PETEK, 14. februar, ob 19.30 uri

ameriška komedija Robina Williama

JACK

KRATKA OZNAKA: Film je komedija, ki pripoveduje o desetletnem dečku, katerega telo se stara štirikrat hitreje. Njegovo telo ima videz štiridesetletnika. Starši mu priskrbijo domačega učitelja, vendar bi JAKE, ki je v bistvu star deset let, rad hodil v pravo šolo in se igral s svojimi vrstniki. Tako se odloči, da bo odšel v šolo. Začnejo se neverjetni zapleti.

NEDELJA, 16. februar, ob 15. uri in 19.30 uri

ameriška komedija

NORI BOŽIČ

KRATKA VSEBINA: Vsebino filma smo pomotoma pripisali že filmu NENEVARNA SRČECA, ki smo ga predvajali v januarju. Film je odlična komedija o predbožičnih nakupih. ARNOLD SCHWARZENEGGER je uspešen poslovnež, ki obožuje svojo družino, časa zanjo pa mu vedno zmanjka. Da bi se nekoliko odkupil, namerava za letošnji božič sinu kupiti imenitno igračo – TURBOMANA. Ker z nakupom čaka do zadnjega trenutka, do božičnega večera, je igrača že zdavnaj razprodana ... Kaj pa sedaj? Začno se številni komični zapleti ...

PETEK, 21. februar, ob 16. uri

ameriška Disneyeva risanka

NOTERDAMSKI ZVONAR

KRATKA VSEBINA: Walt Disney je ustvaril številne poučne risanke po literarnih predlogah. Tokrat so Disneyevi animatorji spremenili v čudovito risanko roman VICTORJA HUGOJA o grbavem in grdem izobčencu, ki je živel v zvoniku Noterdamske cerkve in lepi ciganki Esmeraldi ...

PETEK, 21. februar, ob 19.30 uri

ameriško - francoska komedija

OSMI DAN

KRATKA VSEBINA: To je zgodba o čudnem paru. HARRY je normalen zdrav moški, GEORGE pa je mongoloid. Sta nerazdružljiva tako poslovno kot privatno. Kmalu pa se začno problemi in njuno življenje ne bo nikoli več takšno, kot je bilo prej.

NEDELJA, 23. februar, ob 15. uri in 19.30 uri

ameriški akcijski super film

POBEG IZ LOS ANGELESA

KRATKA VSEBINA: To je nadaljevanje znanega akcijskega filma POBEG IZ NEW YORKA, v katerem zopet blesti KURT RUSSELL. Film je akcija s številnimi duhovitimi dialogi. Zgodba opisuje pokvarjeno ameriško družbo, predvsem pa ameriškega predsednika, ki je podkupljen do zadnjega vlakna.

PETEK, 28. februar, ob 19.30 uri

ameriška akcijska kriminalka

SLEEPERS

KRATKA OZNAKA: Štirje odraščajoči fantje – vsi sirote – so pahnjeni v svet zločina. Pri vlomu so prijeti in poslani v popoljševalnico. Tu so izpostavljeni telesnemu in duševnemu nasilju.

Leta kasneje se ponovno srečajo. SHAKES je postal novinar, MICHAEL advokat, TOMMY in JOHN pa sta prekupčevalca z mamili in poklicna morilca. V resnici nihče ni prebolel nemilostne mladosti. Boleči spomini, odkrivanje nekaterih skrivnosti, zaradi katerih so v mladosti prestajali kazen, jih silijo v kruto maščevanje ...

NEDELJA, 2. marec, ob 15. uri in 19.30 uri

ameriški akcijski triler

ODKUPNINA

KRATKA VSEBINA: MEL GIBSON je uspešen poslovnež, ki v vodenju svoje firme ni vaju sklepati kompromisov. Ko mu ugrabijo sina, se odloči prevzeti vajeti v svoje roke. Nevarna igra, s katero je morda postavil na kocko sinovo življenje. Napet akcijski triler, ki vas bo v napetosti držal vse do konca predstave.

Ustanovitelj glasila je Občina Dobropolje, ki jo zastopa izdajateljski svet. Urednica: Mihaela Steklasa. Uredniški odbor: Metka Žnidaršič, Slavka Mustar, Ema Sevšek, Ivan Grandovec, Tina Šuštar, Katja Gregorič. Tisk in oblikovanje: Aurorafograf d. o. o. Za foto Naš kraj: Tone Steklasa. Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1000 izvodov. Glasilo spada med proizvode, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 odstotkov.